

אליפים

מאת חגית רכבי-ניקולבוסקי

עפ"י ספרה של אסתר שטרייט-וורדל

פרולוג

אור על במת מופע. האליפים בחולצות לבנות, עומדים ושרים :

"נהר זורם גנות- קיץ סתיו חורף אביב וקיץ- נהר זורם/ ארבע שנים של נעורים קולחים פורצים קדימה" ..

יעל: "נהר זורם גנות" - ההמנון של בית הספר החקלאי גנות... חזרה אחרונה לטכס סיום שנת הלימודים ..על הבמה שרים האליפים..שנה שלמה הדרכתי אותם, ראיתי איך הפכו מזרים - לחבורה מגובשת ומלוכדת שאף אחד לא יכול לעמוד בדרכה אפילו הדלידים, עכשיו הם הגיעו לקו הגמר, בעוד כמה שעות יצאו לחופשת הקיץ ..אבל את השנה הזאת לא ישכחו במהרה..גם אני לא...(מוסיקה, מעבר זמן) הם הגיעו לגנות לפני שנה, חודש לפני תום החופש הגדול..

תמונה א

יעל: (עמוס במגבות וכלי מיטה) שלום דויד, ברוך הבא! (לוחץ ידו)

דויד: שלום

יעל: הקדמת קצת

דויד: כן..

יעל: נו איך..מוצא חן בעיניך?

דויד: בסדר..מה אני צריך לעשות עכשיו?

יעל: אתה יכול ללכת לחדר שלך לשים את המזוודות

דויד: יש לי רק את התרמיל הזה..

יעל: אז תסתובב קצת..או שתלך לחדר האוכל..בשעה כזאת עדיין מגישים ארוחת בוקר.. לך אל תתבייש..(דויד פונה לכיוון חדר האוכל,פיני פונה לקהל) מניסיוני כבר ידעתי..כשמישהו בגנות מקדים לבוא או לחזור, זה אחת מהשתיים- או שהוא דייקן במיוחד או כמו במקרה של דויד אין לו מקום אחר להיות בו...לקראת הצהרים הגיע רוני (אבא ורוני מגיעים לשער)

אמא: אתה לא מתחרט?

רוני: כמה פעמים תשאל אותי? אמרתי לך זה מה שהחלטתי וזה מה שאני רוצה

אמא: אני לא מבין, מה היה חסר לך בבית? זאת דבורה נכון? בגלל דבורה אתה לא רוצה לגור

בבית..אני לא מבין, דבורה היא אישה טובה, כואב לי שאתה מתייחס אליה ככה

רוני: די אני לא רוצה לשמוע,

אמא: זאת בדיוק הבעיה ! אתה לא מוכן לשמוע! אני אלא יודע מה קרה לך רוני, נהיית תוקפן

וכעסן

רוני: זה מה שהיא אומרת לך עלי נכון? עכשיו אתה מבין למה אני מעדיף לגור בפנימייה?!

אמא : לא אני לא מבין ואל תשים מילים בפיה של דבורה, מילה רעה היא לא אמרה עליך להפך!
רוני : כן בטח.. צדיקה תמימה..

אמא : תבטיח לי דבר אחד רוני, אם לא ילך לך בגנות תחזור הביתה... תעשה חיים, תלמד טוב ותהיה בקשר! (נפרדים בחיבוק מאולץ, רוני מסתכל סביב, לא יודע אם לפנות ימינה או שמאלה, משה ה"דליד" בבגדי עבודה, נכנס בשער)

משה : אפשר לעזור לך?

רוני : אני מחפש את המזכירות

חגית : "אליף"?

רוני : רון מצגר ..רוני

חגית : רוני ה"אליף" ?

רוני : רוני בלי "אליף"(הולך)

משה : רגע! רצית לדעת איפה המזכירות

רוני : (עוצר)תודה אני אסתדר

משה : מה אתה נעלב לי!! בגלל שהיא קראה לך "אליף"?(צוחק) לא יעזור לך, כל השנה תהיה "אליף".. ישר ושמאלה

רוני : תודה רבה (מתחיל ללכת)

חגית : על לא דבר..רוני ה"אליף"! (רוני הולך, צימבל ה"דליד" מגיע מהצד השני)

צימבל : אם מחר שולחים אותי שוב לאסוף תפוחי אדמה אני שובת..זאת לא עבודה ל"דלידים"..

סיוון : אל תדאג לא ישלחו אותך, לתפוחי האדמה הם ישלחו את האליפים..

צימבל : (נדרך) הם הגיעו?!

סיוון : לא ראית? הרגע עברה פה " דוגמא " ..אם הם היו יודעים מה מחכה להם..

צימבל : קבלת פנים מלכותית ..לא נוותר להם על אף טכס(נכנסות גם שרון ומיכל)

שרון :עכשיו זה התור שלנו להנות

מיכל :עכשיו זה התור שלהם לבכות

שרון :אוף אני כבר לא יכולה להתאפק לראות את הפנים שלהם כשהם יכנסו בשער...

מיכל :זה בדיוק הרגע שאת מבינה שהיה כדאי להשאר בבית!!!

משה : שלוש שנים חיכיתי להיות "דליד", היגיע הזמן להחזיר על מה שעשו לי שהייתי "אליף"..

(רצים צועקים) האליפים היגיעו! (מוסיקה, בשער נכנסים שאר האליפים)

תמונה ב

יעל: הדלדלים - הייתם צריכים להכיר אותם כשהיו אליפים.. משה היה כל כך כל כך ביישן שלא דבר עד פסח.. וצימבל? לצימבל קראו "בכה", כי הוא כל הזמן בכה.. והיום הם דלדלים - אימת ה"אליפים"

ניצה: סליחה המדריך מה זה דלדלים? (מסביר ל"אליפים" שהתקבצו בינתיים) "דלדלים" מהאות "דלת" - הם היוד - בתניקים.. "ג'מילים" -יא", "בטיחים" - י" "אליפים" - ט'תניקים... שמי יעל ואני אהיה המדריך החברתי שלכם בשנה קרובה זה אומר שאני הכתובת לכל תלונה, או כמו שאומרים דלתי פתוחה.. עד פה הכל מובן?

כולם: מובן

יעל: יופי.. קבוצה כלבבי.. ממול אתם רואים את החדרים שלכם ואתם יכולים לא להאמין לי אבל אלה החדרים הכי טובים בכל גנות בגלל הנוף שנשקף מהחלונות. אתם -רוני מיכה שאול ודויד - ארבעתכם תגורו בחדר מס 1, אני בטוח שתהיו צוות נהדר. אתן ניצה ואילנה, מצטרפות לחדר 3. דויד: ואם מישהו רוצה לגור לבד?

יעל: לבד? אין כזה דבר.. בכל חדר יש ארבעה תלמידים
דויד: אפילו סתם מיטה.. שיהיה איפה לשים את הראש
יעל: אין לי חדר כזה וגם אם היה.. המגורים בצוות הם הבסיס לעקרונות החינוכיים שלנו...
דויד: אולי אבל לא לעקרונות שלי..

יעל: מצטער דויד, אלה הנהלים ותצטרך להתרגל אליהם.. כל חדר קובע תורנות סדר וניקיון כי אנחנו מאד מקפידים בנושא הזה.. מובן?

כולם: מובן

דויד: באתי לפה להיות עוזרת בית? גם זה עקרון חינוכי אצלכם?
יעל: בהחלט.. ויהיה נחמד אם גם תקשטו.. מובן?
כולם: מובן

יעל: אז קדימה, תכנסו לחדרים, אחרי שתסתדרו תלכו לאכול, חדר אוכל שם, מקלחות מאחורי הבניין, חדר אחות ומכבסה ליד המזכירות. מובן?

כולם: מובן..

יעל: עד תחילת השנה נותר חודש, בזמן הזה אנחנו מקוים שתכירו את גנות ותתאקלמו בה. מובן?
תלמידים: מובן

יעל: ומי שיש לו בעיות לא להסס לפנות אלי, גם אתה דויד.. אם תרצה לדבר אני לשירותך..
(הולך, חברה לוקחים חבילות, רוני ניגש לאילנה).

אילנה: רוני נכון? נוער עובד תל אביב קן צפון.. נפגשנו במועצת שכבה ארצית בפסח..

רוני : ולך קוראים אילנה.. מקן חולון..הייתה לך אז תסרוקת אחרת..

אילנה : נכון.. שיער פזור.. כל הכבוד!

מיכה : רוצות ללכת אתנו לאכול?

ניצה : בטח למה לא..נתארגן בחדר ונבוא

נעמה: אני מקווה שיש ארונות מספיק גדולים כאן

נילי :את ממש מגזימה לבוא עם מזוודה כזאתמה הבאת שם?

נעמה: כאילו,את הארון שלי.....

נילי :במילא הבנתי שלובשים פה רק בגדי עבודה.....

אילנה : שמחה שנפגשנו, נעים לפגוש פנים מוכרות..

רוני : גם לי

(אילנה הולכת לניצה המחכה לה,בנים הולכים, דויד מתמהמה)

ניצה : את וההוא שדברת אתנו? אתם מכירים ממקודם?

אילנה : כן .. מהנוער העובד

ניצה : נחמד דווקא..איך קוראים לו?

אילנה : רוני. (הולכות)

משה : (מבחין בדויד) אז זה באמת אתה..

דויד : (נדהם) משה? מה אתה עושה פה?

משה : לומד פה מה חשבת? היה נדמה לי בבקר שראיתי אותך צועד לפה אבל אמרתי לעצמי דויד

בגנות? לא יכול להיות

דויד : למה לא ?

משה : (מגחך)למה לא... אז מה ? זה נכון שקבלת על תנאי?

דויד : אני רואה שאתה בעניינים

משה : אתה יודע החברה בשכונה מדברים

דויד : שידברו

(פאוזה)

משה : מה אני אגיד לך..אני לא חושב שאתה מתאים לפה..אין לך סיכוי להשתלב פה חברתית

דויד : ואתה? איך אתה השתלבת?

משה : אתה משווה את שנינו? לי אין תיק במשטרה ולא לאף אחד במשפחה שלי... וחוץ מזה זה

באמת לא היה קל -לבוא משכונת הארגזים לגנות-לקח לי שנה להוכיח לסנובים האלה שאני לא

גנב(עומד ללכת)

דויד: משה!

משה: כן דויד

דויד: תבטיח לי שלא תספר..אם הם ידעו, לא יהיה לי סיכוי..

משה:אני לא אספר,אתה יכול להיות רגוע..רק שתתנהג יפה ושלא תעשה בושות (יוצא)

פיני: (שהבחין בשיחה) מה הוא רצה ממך הדליד?

דויד: המזל הדפוק שלי! מכל האנשים בעולם דווקא אותו הייתי צריך לפגוש בגנות

פיני: אתם מכירים?

דויד: מהשכונה. הכל הוא יודע עלי..

פאזה

פיני: חשוב שתזכור דויד .. אנחנו פה בגנות בעדך..החלטנו לקבל אותך למרות העבר שלך כי

אנחנו מאמינים שיש לך סיכוי טוב להשתקם ולהשתלב...מובן?

תמונה ג

(חדר מס 1,מיכה, רוני וקטנצ'יק נכנסים על רקע מוסיקה,מתיישבים כל אחד על מיטתו ומסדרים

את החפצים והבגדים.)

מיכה: (לרוני) אתה מתל אביב?

רוני: כן

מיכה: וככה עזבת את הים, את החתיכות ובתי הקולנוע ובאת לגנות? לא כל יום פוגשים תל

אביבי שרוצה להיות חקלאי..(דויד נכנס)

רוני: אני לא רוצה להיות חקלאי..פשוט רציתי לנסות משהו אחר..

מיכה: היינו יכולים להתחלף..אני הייתי עובר לגור אצל הוריד בתל אביב ואתה היית עובר למושב

שלי..אני מבאר טוביה..(לדויד) מאיפה אתה דויד?

דויד: למה? זה משנה לך ?

מיכה: סתם שאלתי(לקטנצ'יק) ואתה?

שאל: מפתח תקווה

מיכה: (שר) "הגביע הוא שלנו" .. יש פה יופי של מגרש,אפשר לארגן קבוצה(מוציא כדורגל)

רוני: מה אתה משחק?

מיכה: שוער. אתה?

רוני: חלוץ ימני ..

מיכה: (לדויד) אתה?

דויד: תלוי

מיכה : במה ?

דוידי : ברמה שלכם ..

מיכה : למה מה הניסיון שלך ?

דוידי : הייתי ב"ילדים" של בני יהודה

מיכה : ולמה לא עלית לנוער ?

דוידי : כי ככה.."למה" ..

מיכה : (לשאול) מה אתך שאול ?

דוידי : הוא ? הקטנצ'יק ? מכסימום יכול להביא ת'כדורים

שאול : תסלח לי שאני מעיר לך .. אבל אני לא אוהב שקוראים לי קטנצ'יק

דוידי : בסדר. (צוחק) קטנצ'יק ..

שאול : קוראים לי שאול

דוידי : דווקא מוצא חן בעיני קטנצ'יק ..

מיכה : הוא אמר לך שקוראים לו שאול

(פאזזה)

מיכה : אז מה אתם אומרים על קבוצה ? אם נתאמן נוכל להיכנס לאליפות השכבות

רוני : נשחק גם מול ה"דלידים" ?

מיכה : למה לא ?

רוני : יכסחו לנו את הצורה ..

מיכה : אפשר לחשוב .. כל הסיפורים האלה - על מה ש"דלידים" עושים ל"אליפים" - זה הכל דמיון פרוע.

קטנצ'יק : בן דוד שלי ספר לי ששלחו אותו לצחצח שיניים לפרות

מיכה : כי זאת מסורת שמקובלת בבתי ספר חקלאיים , שעושים קבלת פנים לחדשים .. הכי הרבה

ימרחו עלינו בלילה משחת שיניים... (פאזזה) איפה הבנות ? אני נורא רעב ..

שאול : רגע צריך לבחור תורן

מיכה : תורן ?

שאול : פיני אמר .. תורן ניקיון של החדר .. כל שבוע מישהו אחראי לטאטא, לשטוף ..

רוני : נפיל גורל מי ראשון

דוידי : עם המזל שלי זה יפול עלי .. לא אוהב הגרלות

רוני : אז מה אתה מציע ?

דוידי : אני לא מציע

שאל: לי לא אכפת להיות ראשון...

דויד: אז תהיה!

שאל: בסדר.. וגם לא אכפת לי להיות בוועדת הקישוט..

דויד: ועדת קישוט..

ניצה: (מגיעה) נלך לאכול?

רוני: איפה אילנה?

ניצה: היא כבר באה

מיכה: טוב..בואו, הבטן כבר נדבקת לי לגב

אתה בא?

דויד: אני לא רעב

רוני: נשמור לך מקום אם תתחרט...בוא קטנצ'יק (קטנצ'יק מביט נעלב)סליחה שאל

(יוצאים.דויד יושב על המיטה..נשכב מצוברח, אילנה נכנסת)

אילנה: (לדויד) שלום..איפה כולם?

דויד: הלכו לאכול

אילנה: ולמה לא הלכת אתם?

דויד: אני לא רעב

אילנה: נעים מאד קוראים לי אילנה

דויד: דויד

אילנה: שם נחמד..זה מדויד?

דויד: כן..

אילנה: איזה חדר יפה קבלתם...יותר טוב משלנו.. זה כיף לגור כמה חברה ביחד! תמיד שהייתי

רואה סרטים על חיי פנימייה נורא קנאתי..כשנצא הביתה אני אביא לי כל מיני קישוטים

לחדר..פיני אמר שאפשר לקשט..גם אתם צריכים לקשט..בחרתם כבר מישהו לוועדת קישוט?

דויד: וועדת קישוט? מה זה פה גנון?

אילנה: חיוך..עכשיו אתה הרבה יותר נחמד. האמת, גם אני כבר מתגעגעת הביתה, אבל זה מה

שרצינו לא? ללמוד בבית ספר חקלאי.בקיצור דויד, אסור לשקוע בעצב הגעגועים! הגענו

לגנות..תקופה חדשה..חברים חדשים..בוא נתחיל את השהות פה בחיוך..דברתי יותר מדי?

דויד: בכלל לא..

אילנה: אתה בא לחדר אוכל? (הולכים)

תמונה ד

(מעבר זמן עם מוסיקה, אחר הצהריים. תא טלפון בצד שני של הבמה. שאול מדבר עם הבית)
 שאול: את שומעת אימא? התנדבתי להיות.. החברים החדשים? מאוד נחמדים. גם האוכל בסדר.
 כן. ארבעה בחדר. אז את שומעת? מה שרציתי לספר לך... לא לא הרגשתי בחילה בנסיעה. אני
 מרגיש טוב. סוודר? אבל עוד נורא חם.. טוב בסדר בסדר.. אבל תקשיבי רגע! אני בוועדת קישוט.. כן
 ודרישת שלום לאבא.. ולהתראות בבית בסוף השבוע הבא (סוגר את הטלפון, הולך, צימבל, נתקל
 בו.)

שאול: סליחה

צימבל: אתה בסדר?

שאול: כן בסדר גמור

צימבל: איך קוראים לך?

שאול: שאול

צימבל: צימבל. לא ידעתי שבגנות יש גם פעוטון

שאול: אני בכתה ט! אליף!

צימבל: אליף? או..הה! אני כבר רואה איך הם יחגגו

שאול: מי?

צימבל: החברים שלי ה"דלידים".. הם תמיד נטפלים דווקא לאליפים החלשים.. חבל, אתה דווקא

נראה לי ילד נחמד

שאול: מה זאת אומרת "נטפלים"?

צימבל: אני לא רוצה להבהיל אותך אבל הם יכולים לעשות לך דברים מאוד אכזריים.. אתה יודע

מה? יש לי הצעה.. מה דעתך שאני אהיה השומר ראש שלך?

שאול: שומר ראש?

צימבל: כן ואז הם לא יעיזו לגעת בך..

שאול: בסדר.. למה לא? ומה זה נקרא שאתה השומר ראש שלי?

צימבל: שאני אשמור עליך שלא יציקו לך ובתמורה אתה תעזור לי..

שאול: לעזור לך? במה?

צימבל: אז ככה... כל בוקר לפני חדר האוכל אתה בא אלי לחדר מסדר לי את המיטה, מצחצח לי

את הנעליים.. (יוצאים, ניצה ואילנה חוזרות מהמקלחות)

ניצה: המקלחות האלה.. זה די מייאש.. שאלה יהיו התנאים שלנו בארבע השנים הבאות.. אני כבר

רואה שאני ימות מגעגועים הביתה

אילנה: גם אני.. מאיפה את?

ניצה : מרחובות

אילנה : ולמה החלטת ללמוד בגנות?

ניצה : בגלל שהתעודה שלי לא הייתה כל כך טובה ולא התקבלתי לתיכון שרציתי..ולאקסטרני לא

התחשק לי אז באתי לגנות..הברירה הכי פחות נוראה..

אילנה : אני מקווה בשבילך שיהיה לך פה נחמד

ניצה : גם אני. נכון החברה נורא נחמדים? בייחוד מצא חן בעיני רוני.. יש מישהו שמצא חן בעיניך?

אילנה : קצת מוקדם להגיד..

תמונה ה

(לילה, פיני מתארגן לפטרול שמירה, קורא בפנקסו)

פיני : אילנה..תלמידה מצטיינת, פעילה בתנועת נוער.. מיכה, מושבניקים,המצב הכלכלי בבית

קשה, ניצה-משבר רציני בלימודים..שאול, לא בריא..במעקב אחות,רוני מצגר, האם נפטרה, האב

התחתן לא מזמן בשנית, דויד..(דמות מתקרבת)

פיני : רוני ?מה אתה עושה בחוץ באמצע הלילה?

רוני : אני לא מצליח להירדם.. מה אתה?

פיני : תורנות שמירה

רוני : אפשר לעשות אתך סיבוב שמירה?

פיני : פעם אחרת..כבר שתיים ורבע ומחר אתם קמים מוקדם לעבודה..אם אני לא טועה אתה

משובץ לתפוחי אדמה?

רוני : כן

פיני : יופי שיהיה בהצלחה..

רוני : תגיד פיני..אנחנו עובדים לבד או עם כיתות אחרות?

פיני : אתם עובדים בפיקוח של ה"דלידים". יש לך בעיה עם זה?

רוני : שמעתי סיפורים על טכסי קבלה שהם עושים לחדשים..

פיני : מגיע ל"דלידים" שיהנו קצת ממעמדם לא? טוב מה אתה חושש? אתה נראה לי בחור

לעניין..הם מכבדים טיפוסים כמוך .. רוצה קפה?

רוני : למה לא...

פיני : אז מה? מתגעגע לאבא?

רוני : קצת

פיני : כולם חשים קצת בדידות בימים הראשונים, זה טבעי..אחר כך גנות הופכת לבית

רוני : אני מקווה..

פיני : עיינתי אתמול בתיק האישי שלך.. הצטערתי לקרוא על אמך..נפטרה לפני הרבה זמן?

רוני : כמעט שנתיים

פיני : ממה ?

רוני : לא בא לי לדבר על זה

פיני : לא אז לא.. מקובל עלי

רוני : ובבקשה..אל תגלה על אמא שלי לאף אחד

פיני : בוודאי שלא..רק אין לך במה להתבייש..

רוני : אני לא מתבייש, זה פשוט עניין פרטי

פיני : כמובן.. ואם בכל זאת תרצה לדבר, תמיד תוכל לפנות אלי מובן?

רוני : מובן. תודה פיני,לילה טוב (הולך,פיני "מפטרל",משה וצימבל חולפים ולא מבחינים בו)

צימבל : (מעשן סיגריה)חבר בכנופיה?! מאיפה לך?

משה : מה מאיפה לי?! אצלנו בשכונה אין סודות..המזל שלו שהגיע לפה ולא למוסד לעבריינים..

שמע צימבל, שלא תוציא מילה ממה שספרתי לך..הבטחתי לו לא לגלות...

צימבל : אתה יכול לסמוך..כשאני מבטיח אני מקיים..

משה : (מבחין בפיני) מהר כבה את הסיגריה כבה! זה פיני!..(לפיני) ערב טוב פיני

פיני : ערב טוב בשעה כזאת? יום עבודה מחר

משה : בטח בטח אנחנו הולכים לישון

פיני : הי דלידים! אני שולח לכם מחר אליפים לגיוס, זה היום הראשון שלהם בחוץ אז ברחמנות

כן? את התעלולים תשמרו לפעמים הבאות..

דלידים : כן בטח בטח סמוך פיני.. (הולכים)

תמונה ו

(שירי בוקר בכריזה.שער נפתח, מעבר לשדה תפ"א. האליפים מגיעים לשדה)

משה : בוקר טוב "לאליפים"

אליפים : בוקר טוב ..

משה : אמרת משהו מיכה?

מיכה : מה?

משה : תפוח אדמה! ברוכים הבאים לענף מס' 1 של גנות- תפוחי האדמה, מי יודע מה עושים

מתפוחי אדמה?

שאול : פירה

ניצה : ציפס

מיכה : תפא אדמה בתנור

אילנה : סלט תפ"א

רוני : מרק תפ"א

דויד : תפוחי אדמה

משה : יפה אני רואה שאתם מתמצאים, מה אתה אומר מיכה?

מיכה : מה?

משה : העבודה שלכם היום היא לאסוף תפא, זאת לא עבודה קלה אז כדי ל שפר את הכושר שלכם, נעשה תחרות קטנה..שימו לב, אתם רצים עד לברוש חוזרים רצים עד תחנת האוטובוס, חוזרים, ממלאים את הארגז בתפוחי אדמה..מי שמסיים ראשון מקבל פרס

מיכה : איזה פרס?

משה : הפתעה. יאללה..למקומות מוכנים רוץ! (יוצאים בריצה, חוזרים רוני דויד ומיכה בראש, אחריהם אילנה, ניצה מתנשמת ואחריה שאול,מתקשה,על סף התעלפות)

משה : כל הכבוד מצגר , נצחת!

מיכה : אתה בסדר שאול?

שאול : כן..רק קצת מסתובב לי הראש ,

משה : מה קרה לך קטנציק? חשבתי שבפתח תקוה יודעים לעבוד..

ניצה : התחרות הטפשית הזאת הייתה ממש מיותרת..

משה : עבודה בתפוחי האדמה זה לא פיקניק ! אללה לפזר את ההפגנה, תעברו לחלקה ההיא

ותתחילו לאסוף

מיכה : לאן קטנציק ? שב תנוח

שאול : זה בסדר, עבר לי,

משה : טוב זוזו (לרוני) אתה, אתה נשאר פה אתי להעמיס את הארגזים

רוני : למה אני לא אתם?

משה : למה כובע.. זה הפרס הראשון- לעבוד בפלטפורמה..אבל אם אתה רוצה להתחלף..

רוני : לא זה בסדר..סתם שאלתי

משה : טוב נו זוזו מה נתקעתם!?

אילנה : להתראות רוני

(הם הולכים.רוני משה וצימבל נשארים לבד.)

רוני : נו

משה : מה?

רוני : מה אני צריך לעשות? מה אני צריך לעשות? (צימבל זורק עליו תפ"א, רוני מתחיל ללכת)
 צימבל : (חוסם אותו)לאן בדיוק?

משה : סוף סוף אנחנו לבד רוני ה"אליף".."למה אתה בורח? (רוני רוצה ללכת, תופסים אותו)
 רוני : שניים נגד אחד נגד זה לא הוגן

משה : רואה את הפלטפורמה? לך תקשור את עצמך ליצול שלה
 רוני : לא רוצה

משה : לא מתחשק לך להיות סוס? שלושה סיבובים עם העגלה ואתה מתקבל לענף.. מה אתה
 אומר?(מנסה לברוח, תופסים אותו)

רוני : תעזבו אותי! (גוררים אותו,קושרים אותו לפלטפורמה, מרכיבים עליו יצול ורותמים אותו)
 משה : עכשיו דיו!

רוני : עזבו אותי!!

משה : זה בסך הכל טקס ..כל מי שעובד במטעים צריך לעבור אותו
 רוני : אני לא צריך לעבור שום טקס..תשחררו אותי!

צימבל : (מתייאש)נו די תעזוב אותו..סתם אומלל

משה : לא הוא חייב לעבור אותו! יאללה סיבוב אחד זה כלום תאמין לי, גם אני עברתי את זה וגם
 צימבל.. תהיה סוס ותגמור עם זה ! (רוני מסובב, הם מוחאים כפיים. צימבל מוריד לו את היצול)
 צימבל : מזל טוב רוני, התקבלת למטע!

רוני : (בוכה) אני אספר לפיני

משה : חסר לך

רוני : לא מפחד ממך

משה : נתקע לך מכות שתראה כוכבים! די נו,נגב את הדמעות בן אדם ותחזור לחברים שלך
 רוני : זה לא יעבור לכם בשקט!

צימבל : יותר טוב שלא תדע מה שעושים למלשינים(משה וצימבל עומדים ללכת נתקלים בפיני)
 פיני : נו איך הולך? למה אתה לא עם כל החברה שלך?

משה : לקחנו אותו לעזור לנו להעמיס את הארגזים על הפלטפורמה

פיני : הבנתי. הכל בסדר רוני? מתייחסים אליך יפה?

מיכה : (בריצה) פיני טוב שאתה פה..קטנצ'יק התעלף!!(יוצאים, מוסיקה,דלידים סוגרים שער,
 אחרים מסדרים ארגזים, על רקע מוסיקת ספורט)

תמונה ז

פיני : (חצר. ברקע חברה משחקים בכדורגל, קטנציק מצטרף למשחק) העימות הבא של
 ה"אליפים" עם ה"דלידים" היה ביום של משחק הכדורגל ישראל שוודיה.. השנה היא 1970
 הטלוויזיה משדרת רק ערוץ אחד בשחור לבן. לתלמידים היו שני מקלטי טלוויזיה – אחד בבית
 הספר ואחד במועדון של הדלידים. כל השבוע חיכו כולם לשידור המשחק, גם קטנציק, קצת
 דאגתי בגלל ההתעלפות שלו, אבל ביום למחרת הוא הרגיש הרבה יותר טוב כך שלא ייחסתי
 למקרה חשיבות. (רוני, מיכה קטנציק, הולכים לכיוון מגורי הדלידים, דוידי בא לקראתם)
 דוידי: אין לכם מה ללכת הטלוויזיה התקלקלה

מיכה: מה!?

שאול: בואו לדלידים! (רצים, צימבל ומשה עוצרים אותם)

צימבל: לאן זה?

מיכה: למועדון שלכם, לראות את המשחק

צימבל: יש לכם כרטיסים?

מיכה: השתגעת? איזה כרטיסים!?

צימבל: כרטיסי כניסה

מיכה: די נו מה אתה עושה צחוק..תנו לעבור המשחק מתחיל

משה: מצטער זאת ההחלטה שלנו..ידענו שהטלוויזיה שלכם שבורה והחלטנו שנגבה כסף כי

הקופה שלנו ריקה..תשלמו תכנסו

מיכה: הגזמת

משה: (לדוידי המתקרב)אתה דוידי אתה יכול להיכנס

קטנציק: למה לו אתה נותן?

משה: כי אותו אני אוהב(דוידי מתקרב מהסס)

מיכה: מתאים לך..איזה אגואיסט!

דוידי: אמרת משהו מיכה?

מיכה: לך לך בוגד

שאול: כמה?

צימבל: עשרים לירות כרטיס

מיכה: מה! לא נורמלים!

רוני: בסוף יתברר שאתם שברתם את הטלוויזיה

משה: סתום תיפה מצגר

רוני: על ראש הגנב בוער הכובע

משה : שתוק בכיין.. גם על זה תרוץ ותספר לפיני?

רוני : טוב אני הולך אתם באים? נקשיב לשידור בטרנזיסטור של ניצה

משה : בורח מה..פוחד שאני אספר לחברים שלך איך בכית

רוני : תספר מה שאתה רוצה

משה : לספר?

רוני : כן תספר זה לא מזיז לי..

צימבל : די עזוב אותו משה המשחק מתחיל

משה : אליף מסכן .. (לדויד) אתה בא או שאתה נשאר עם החברים שלך

דויד : חברים בטח..

מיכה : (מילל לצועק) בוגדים! רשעים! שונאי ישראל! קפיטליסטים! אתם עוד תראו! אם הייתי

יודע הייתי בורח הביתה. להפסיד את השידור של ישראל שוודיה?! אתם יודעים מה זה בשבילי!!

קטנצ'יק : די בואו נלך (אילנה וניצה באות בריצה)

ניצה : איפה הייתם?

אילנה : כבר חצי שעה אנחנו מחפשות אתכם..

ניצה : פיני הזמין את הכתה לראות את המשחק אצלו בחדר.. מהר נו.. המשחק מתחיל!

מיכה : אני מת עליכם בנות מת עליכם! יש אלוהים יש אלוהים! (כולם רצים)

(במה ריקה. נשמעת הקלטה של נחמיה בן אברהם משדר משחק ומסיים בגול!!! "אליפים"

ודלידים חוזרים פנימה לבמה בתרועות שמחה, מתחבקים אחד עם השני, אחר כך מבחינים

ב"אויבים" חוזרים כל אחד למחנהו.)

תמונה ח

פיני : אבל לא חברה כמו האליפים יעברו לסדר היום.. למחרת שלחו ה"אליפים" עצומה למנהלת

בה בקשו טלוויזיה חדשה. (אליפים מתאספים, מחכים לדברי פיני, קטנצ'יק חולף במהירות לעבר

מגורי הדלידים במהירות)

מיכה : הי קטנצ'יק שכחת את האסיפה? (קטנצ'יק מצטרף)

פיני : קראנו את העצומה שלכם בתשומת לב,אנו מבינים את התסכול שלכם אבל לצערנו אין כסף

במוסד לקניית טלוויזיה.

ניצה : אז למה לדלידים יש? זה לא פיר!

פיני : לדלידים יש כי הם חסכו כסף..גם אתם יכולים לחסוך אם תהיו מוכנים לעבוד..אנחנו

בעצומה של עונת הקטיף וחסרות ידיים עובדות..בשבת הקרובה מתקיים גיוס והמנהלת מוכנה

לשכור אתכם במקום פועלים – מה שאומר להישאר שישי שבת במקום לצאת הביתה

רוני : אני בעד

מיכה : גם אני

שאול : גם אני ..

אילנה : גם אני

ניצה : גם אני

דויד : אני לא

מיכה : מה אתה לא?!

דויד : אני לא..לא נראה לי השיגעון הזה..

מיכה : אז לא..נביא להצבעה ואם תתקבל החלטה זה יחייב את כולם גם אותך..

דויד : סליחה?

מיכה : אולי במקום שממנו אתה בא לא שמעו על חברה דמוקרטית..אבל החלטות הרוב מחייבות

את היחיד גם אם הוא מתנגד

דויד : אתה יודע מה מיכה? קלעת בול..במקום ממנו אני בא...לא שמעו על דמוקרטיה אתה יודע

למה? כי במדינה הזאת כל בן אדם לעצמו..לא החלטות של הרוב ולא בטיח

ניצה : עם יחס כזה בשביל מה בכלל באת לגנות?

דויד : באמת בשביל מה באתי?

מיכה : אז אני לא מוכן להיות אתך באותה כיתה בטח לא באותו החדר.. גם ככה נמאס לי מזה

שאתה אף פעם לא מוכן להיות תורן

דויד : לא מוצא חן בעיניך תעבור

מיכה : אתה תעבור! ואני מודיע לך שאם תתקבל החלטה להשאר ליום עבודה בשבת ולא תכבד

אותה אתה לא תשתתף בפעילויות החברתיות

אילנה : די תעזוב אותו זכותו להצביע נגד

ניצה : אבל אז הוא לא יהיה זכאי לראות טלוויזיה

דויד : מי בכלל רוצה לראות טלוויזיה?! (הולך)

אילנה : דויד חכה..דויד..(רצה אחריו)

ניצה : (לרוני)מה היא רצה אחריו ? הוא לא צריך מטפלת..

פיני : טוב ..מה החלטתם?

רוני : נביא להצבעה בפני כל תלמידי השכבה ואם יהיה לנו רוב, נתחיל מחר..

רוני : אני הולך לתלות את רשימת תלמידים על הלוח..מי שיסכים יחתום..מי בא איתי?

ניצה : אני

רוני : בואי..

מיכה : גם אני

(הולכים . קטנציק הולך לכיוון שני)

מיכה : הי שאול אתה לא בא אתנו?

שאול : אחר כך אני צריך לסדר משהו (הולך, בודק שלא עוקבים אחריו, נחסם על ידי צימבל)

תמונה ט

צימבל : אחרת

שאול : הייתה לנו אסיפה

צימבל : לא מעניין אותי.אני קובע אתך אתה בא בדיוק על הדקה. השגת לי בטריות?

שאול : (נותן לו)

צימבל : (מנסה לשים לא הולך לא מתעצבן) משומשות..הבאת בטריות משומשות

שאול : תן לי זה הפוך

צימבל : אתה הפוך! (זורק עליו את הבטריות, שאול לוקח מסדר. הטרנזיסטור מנגן. שאול הולך)

צימבל : בוא הנה לאן אתה הולך קטנציק? (תופס אותו, מושיב אותו) ממחר אני תורן ניקיון של

החדר שלי.מה שאומר שהשבוע מחכה לך הרבה עבודה..

שאול : השבוע? אבל השבוע אני כבר תורן של החדר שלי

צימבל : (מחטיף)בלי אבל ובלי שמבל,ממחר אתה מתייצב כל בוקר אצלי בחדר..

שאול : אבל איך אני אספיק?!

צימבל : לא מעניין אותי,מצידי תקום בארבע ..

שאול : בארבע? זה לא פיר צימבל

צימבל : (מחטיף)שמעת מה אמרתי לך?

שאול : אבל..

צימבל : (מחטיף) עכשיו עוף מפה! מהר! ואם אתה מוציא מילה למישהו אני גומר אותך ממכות!

(מדליק טרנזיסטור והולך. קטנציק ההמום הולך,פיני ודויד נכנסים)

פיני : חכה רגע אנחנו צריכים לדבר

דויד : מה יש לדבר? לא אוהב שבאים אלי עם סיסמאות של חברה וצדק! אין לי שום דבר עם

הסנובים האלה-ילדים קטנים שלא מבינים את החיים! אז שלא יחליטו בשבילי ושלא ינהלו לי

את החיים! אני כבר רואה שעשיתי טעות גדולה שבאתי לפה אבל לצערי לא הייתה לי ברירה

פיני : חכה דויד..

רוני ומיכה : (מגיחים) פיני!

פיני : כן?

רוני : זה בקשר לקטנצ'יק.. חשבנו שלא כדאי שישאר לעבוד בשישי שבת.. זה קשה מדי בשבילו
מאז שהתעלף במטע הוא לא מרגיש טוב..

מיכה : אולי בכלל לא כדאי שיעבוד בחקלאות

רוני : חשבנו שאולי יסדרו אותו לעבודה במזכירות או בספרייה

מיכה : רוני : ושלא תספר לו שדברנו אתך (יוצאים, דוידי נכנס , אילנה אחריו)

אילנה :אני מצטערת שהם מתנהגים ככה, אבל הם לא רעים, הם חברה על הכיפק! ואם תיתן להם
להכיר את דוידי שאני הכרתי, אם תעשה צעד קטן אליהם.. גם הם יפתחו אליך

דוידי : אל תהיי תמימה (הולך, היא לכיוון השני)

שאול : (עמוס כלי ניקיון מדבר בטלפון)אז זהו שביום שישי אני לא בא, כי כולם נשארים

לעבוד, לאסוף כסף לקנות טלוויזיה. לא אין לך מה לדאוג, אני מרגיש מצוין, נראה כבר בראש

השנה, ודי"ש לאבא(סוגר, מבחין בפיני שהקשיב)

שאול : פיני.. בדיוק הודעתני בבית שאני לא יוצא שבת

פיני : בדיוק חיפשתי אותך כדי לבקש ממך שכן תצא

שאול : למה? אני רוצה להישאר עם כולם!

פיני : בגלל שהתעלפת.. זה לא מוצא חן בעיני , כדאי שתנהג בזהירות

שאול : לא מעניין אותי ! אני נשאר עם כל החברה

פיני : טוב, אתה יכול להישאר אבל אני אוסר עליך לעבוד! תוכל לעזור בעבודות ישיבה בצל

שאול : כן בטח.. כולם יעבדו ואני אשב..

פיני : אני בטוח שהם יבינו

שאול : אבל לי תהיה הרגשה מחורבנת.. זה הכל

פיני : רגע.. סידור עבודה למחר(נותן לו והולך)

שאול : מה זה סדרו אותי לספרייה?

פיני : זה לא אני אשם.. זה הסדרן עבודה (הולך, קטנצ'יק הולך בכעס, נתקל בדוידי)

דוידי : הי קטנצ'יק, אולי תסתכל לאיפה אתה הולך?

קטנצ'יק : (בדמעות)עזוב אותי וחוץ מזה קוראים לי ש-או - לל! ש-או-ל!!!

דוידי : איזה טיפוס!

תמונה י

פיני : (נשמעת שירת שירי שבת, חברה פותחים שער) בסוף רוב חברי הכיתה חתמו על העצומה
ונשארו שישי שבת. כל כך התלהבתי מרוח ההתנדבות שלהם שהחלטתי להישאר ולעבוד אתם.

בערב שבת, לאחר העבודה, ערכנו קבלת שבת בשדה (כולם שרים שירי שבת. לפתע נכנס דויד,

משתרר שקט)

אילנה: מה לא נסעת הביתה?

דויד: לא

רוני: אז אתה בא לעבוד מחר?

דויד: אמרתי לכם שלא (הולך)

אילנה: רגע.. שב לאכול.. (פיני הולך אחרי דויד)

ניצה: אז בשביל מה הוא נשאר? לא מבינה את הדויד הזה..

שאול: אולי אין לו בית?

מיכה: זה לא מצדיק את ההתנהגות שלו .. אם היה לי אומץ הייתי מבקש מפיני שיעביר אותנו חדר

אילנה: אולי יש לו סיבות.. אז אל תשפטו כל כך מהר... (פיני חוזר)

מיכה: כל הכבוד לפיני איך הוא הכין שבת.. שלוש ארבע! לכבוד פיני המבשלת!

(מיכה מנצח והם שרים את "היא עומדת במטבח ומבשלת".)

כולם: הוא עומדת במטבח ומבשלת/ האליפים מחכים ליד הדלת/ הוא לוקח קילו קמח, קילו

שמן, קילו מים ומבשל לנו ארוחה של בין ערביים, / אנחנו אותך אוהבים פיני פיני, כמו לחם טרי

עם ממרח חציליני/ ואם... (משתוללים, קטנצ'יק יושב בצד, עייף. מביט בהם. הם מסיימים,

מתנשפים, מורידים כלים, רוני ניגש לאילנה, ניצה עוקבת מרחוק)

מיכה: מה העניינים אתך שאול?

שאול: הכל בסדר אני רק קצת עייף

מיכה: כי התאמצת יותר ממה שמותר לך...

שאול: מה השעה? (קם לפתע) אני הולך..

רוני: רגע חכה נלך ביחד

שאול: לא אני חייב ללכת הבטחתי לאימא שלי להתקשר, לילה טוב פיני

פיני: לילה טוב (קטנצ'יק הולך)

רוני: אז מה הסיבות שלו.. של דויד?

אילנה: אני לא ממש יודעת אני מנחשת ..

רוני: אתם ממש התיידדתם לא?

אילנה: כן.. אני משתדלת לעזור לו כי הוא מאד בודד..

רוני: כולם קצת בודדים בהתחלה..

אילנה : כן אבל.. אפשר להגיד שלחלק מאתנו יותר קל מלאחרים...אתה למשל..אתה יודע שעשית פה רושם על כולם..פיני אפילו אמר לי שהוא רוצה שתכנס למועצת תלמידים..

רוני : מעניין לי הוא אמר אותו דבר עלייך.. ואני חושב שאת מאוד מתאימה

אילנה : כן למה?

רוני : כי את אכפתניקית, וחכמה וישרה ונראה לי שכל העניין החברתי מעניין אותך

אילנה : בגלל זה באתי לגנות..כי אני מאמינה שכל אחד צריך לתרום לחברה בה הוא חי ולא רק להסתפק בקידום האישי שלו..לחברים שלי בחולון זה נראה ממש שיגעון שאני הולכת לבי"ס חקלאי , מזל שהורי תמכו בי..

רוני : וזה לא קשה לך? את לא מתגעגעת לבית..לחברה לחבר?

אילנה : אין לי חבר.. ואתה ?

רוני(מגחך) אני? אין לי חברה

אילנה : נורא נהניתי היום..

רוני : גם אני..

ניצה : טוב אני הולכת לישון את באה אילנה?

אילנה : כבר?

ניצה : מחר צריך לקום מוקדם..

אילנה : נכון..טוב אז שיהיה לילה טוב

מיכה רוני : לילה טוב

בנות : לילה טוב פיני!

פיני : לילה טוב , מחכה לכם מחר עם ארוחת בוקר..

(בנות הולכות, מיכה ורוני מתיישבים ליד קטנצ'יק, שמנמנם..)

רוני : היה כיף לא?

מיכה : אתה מוצא חן בעינייה

רוני : בעיני ניצה?

מיכה : אולי..גם..אבל אני מתכוון לאילנה

רוני : מה פתאום?!

מיכה : מה ששמעת

רוני : לא נראה לי..ברור שהיא מאד מחבבת את דוידי

מיכה : ואת מי אתה מחבב?

רוני : אני? אני לא מחבב אף אחת

מיכה : ואני דווקא כן

רוני : את מי?

מיכה : כשתגיד לי אני אגיד לך..בוא אני מת מעייפות,לילה טוב פיני

פיני : לילה טוב

(ניצה חוזרת)

ניצה : רוני שכחתי למסור לך..אבא שלך צלצל..הוא בקש שתתקשר אליו

רוני : הא באמת? תודה ניצה

ניצה : על לא דבר(פאוזה, היא עומדת ומחכה)

רוני ומיכה : חכי אני אלוה אותך....(הולכים. גם פיני . חושך יורד,שתי דמויות מתקרבות, דויד

ופואד)

דויד : איך מצאת אותי

פואד : אנחנו רוצים אותך בחזרה

דויד : תשמע פואד אני גמרתי עם זה

פואד : עם זה חביבי אף פעם לא גומרים

דויד : אני חייב לחזור, יחפשו אותי

פואד : לך לך אני יעמוד אתך בקשר(יוצאים)

תמונה יא

(שבת בבוקר. רוני בשדה, פיני מגיע עם הוריו של רוני. לוחץ אתם ידים)

פיני : (מצביע על רוני)הנה הוא

אבא : (לוחץ את ידו)תודה רבה לך! (אבא ואימא ניגשים אל רוני, אבא מביט אחרי דויד)

רוני : מה אתם עושים פה?

אבא : לא מסרו לך שטלפנתי?

רוני : מסרו אבל לא היה לי כרטיס לטלפון..והוא מזה ידעתי שאני אהיה כל היום בשדה.. נשארנו

לעבוד כדי לגייס כסף לטלוויזיה

אבא : זה חינוך..לפחות מבחינה זאת היה כדאי..הפינוק שלי בבית לא ממש תרם לך

רוני : בשמחה הייתי מקבל את הטלוויזיה הזאת בלי העבודה המפרכת הזאת..

דבורה : אולי הממתקים יפצו אותך..(נותן לו חבילה)

רוני : תודה..לא הייתם צריכים..

דבורה : "צריכים" לא..רוצים כן..

פאוזה.

אבא : מתאים לך להיות חקלאי,אתה נראה שזוף ויפה

דבורה : נדמה לי שאפילו גבהת..

אבא : אז איך פה?

רוני : בסדר

אבא : החברה?

רוני : על הכיפק..

רוני : ומה חדש אצלך? איך במשרד?

אבא : כמו תמיד לפני החגים, המון עבודה...(מהסס) האמת שיש לנו חדשות..משהו משמח..בגלל

זה באנו היום..לא רציתי לחכות עד ראש השנה

רוני : הרווחת במפעל הפייס?

אבא : הרווחנו משהו הרבה יותר גדול

רוני : נו תגיד כבר

אבא : אימא תמיד הצטערה שאין לך אחים..לא טוב להיות בן יחיד.בקרוב רוני יהיה לך אח, או

אחות

רוני : מה-ה?

אבא : לא הבחנת נכון?

דבורה : אמרתי לך שלא?

אבא : רצינו לספר עוד לפני שנסעת אבל זה לא הלך..

שתיקה

אבא : אתה שמח ?

רוני : הוא יהיה אח שלי..

אבא : ידעתי שתגיב בסדר,את רואה סתם חששת..אני בכל זאת מכיר אותו יותר טוב (חברה

מתקרבים)

רוני : תכירו, אלה החברים שלי..מיכה, קטנצייק סליחה שאול, אילנה..

אבא : נעים מאוד איך אתם מסתדרים פה כולכם?

קטנצייק : יהיה בסדר אבא של רוני..יהיה בסדר

אבא : טוב אנחנו נלך.. אתה לא צריך ללוות אותנו(הולכים. מתנפלים על החבילה)

מיכה : בן אדם תראו מה אימא שלו הכינה לו(לוקחים את החבילה) אפשר לפתוח רוני?

רוני : קחו אני תקף בא..(רצים עם החבילה מתחילים לזלזל,רוני נשאר לשבת, אילנה מתקרבת)

אילנה : הם נחמדים ההורים שלך..

רוני : מי בקש מהם לבוא!?

אילנה : בוא הם יגמרו לך את כל הממתקים

רוני : שיגמרו..

אילנה : (נוגעת ברכות בכתפו) אתה בסדר רוני?

פיני : מה הולך פה ? כולם לחזור לתפוחי האדמה! יש לכם עוד שעתיים עבודה ואתם מסיימים אז

קדימה!) שירה " בים לבן קבוצת שחורים קוטפת..." , שער נסגר, חוזרים לגנות, חברה מסדרים

חדר עם כיסויים)

תמונה יב

(חוץ. שירי ראש השנה, רוני מוכן ליציאה עם המזוודה, בטלפון עם אביו

רוני : שלום זה רוני ..בסדר..אני יכול לדבר עם אבא? אבא..תשמע, חדשות לא טובות.. עשו פה

הגרלה בין כל התלמידים ויצא שאני צריך להישאר פה תורן ברפת..תורן לראש השנה..מה זה

אומר? שאני לא בא הביתה לחג..כן לצערי אני צריך להישאר בגנות.. טוב אבא אני לא מחליט על

החוקים, זה מה שההנהלה החליטה...לא איך לך עם מי לדבר כולם כבר נסעו..נשארנו רק כמה

תורנים..אז שנה טובה אני חייב לרוץ לרפת... (הדלידים נפרדים ויוצאים לחופשת ראש השנה),

מיכה : שנה טובה רוני להתראות בשנה הבאה ותעשה חיים בתל אביב..שנה טובה ניצה..

ניצה : שנה טובה..שלום לכולכם.. (נותנת נשיקה לרוני)

שאול : בוא רוני ..נאחר את האוטובוס

רוני : לא אל תחכה לי ..הורי באים לקחת אותי

שאול : אז אני יכול לנסוע אתכם ?

רוני : לא ..אנחנו נוסעים לבאר שבע לדוד שלי

אילנה : (מתקרבת)באים?

רוני : אני מחכה להורי

אילנה : שנה טובה רוני (לוחצת ידו. היא ושאול הולכים, רוני כאילו מחכה לאביו, ואז לוקח את

המזוודה וחוזר לחדר, שומע רחש רואה את דוידי שוכב במיטה שלו)

דוידי : מה אתה עושה פה?

רוני : מה אתה עושה פה? לא נסעת הביתה?

דוידי : לא.. ואתה? לא נוסע להוריך?

רוני : לא..(פאוזה) אתה אף פעם לא נוסע הביתה..

דוידי : נכון. יש לך בעיה עם זה?

רוני : רק שמתי לב .. לא חשוב

דוידי : ולמה אתה לא נסעת?

רוני : אני? כי ..קשה לי להיות בבית..

דודי : בגלל ההורים שלך?

רוני : אמא שלי נפטרה ..ש לי רק אבא..

דוידי : ומי זאת האישה שאתה הוא בא?

רוני : דבורה.. היא הייתה המזכירה שלו ..הם התחתנו לפני חצי שנה..

דוידי : ומה? הוא רצה שתעזוב את הבית?

רוני : מה פתאום..זה אני החלטתי.. הוא דווקא התחנן שאני אשאר ..וגם היא.. אבל לה אני לא

מאמין .. ועכשיו נוסף לכל היא בהריון..

דוידי : במה הוא עובד אבא שלך?

רוני : עו"ד פלילי..

דוידי : ובגלל שטויות כאלה עזבת את הבית? אני לא מאמין..אם לי היה אבא כזה הייתי נשאר

אתו כל הימים

רוני : אין לך אבא?

דוידי : יש אבל זה כאילו אין..

רוני : מה ז'תאומרת?

דודי : זאת אומרת שלא חשוב..

פאוזה

דוידי : אבא שלי יושב בכלא

רוני : בכלא?

דוידי : לא שמעת שאנשים יושבים בכלא? כבר כמעט שלוש שנים. ככה שאין לי בדיוק לאן לצאת

רוני : ואמא שלך?

רוני : עזוב

רוני : אני אשמח שתבוא אלי..אני מתכוון כשאני אצא הביתה

דוידי : כן בטח ומחר תרוץ ותספר לכולם

רוני : השתגעת? וגם אתה אל תספר להם מה שספרתי לך

דוידי : אני בטוח לא יספר השאלה מתי אתה תפלוט את זה..חסר לך..אם תגלה אני יהרוג אותך

רוני : אתה לא צריך לאיים עלי..אני יודע לשמור סוד

דוידי : כן..נחכה ונראה.

רוני : אני הולך למטבח לראות אם נשאר משהו לאכול רוצה לבוא?

דויד: לא אני הולך לאכול אצל פיני..

רוני: פיני נשאר בגנות?

פיני: (בפתח) אם יש משהו שאני לא מוכן לעבור עליו בשתיקה זה שקר. הרגע סיימתי לדבר עם אבא שלך.. הוא מאוד כעס עלי-איך יכולתי לבטל את חופשת החג שלך בגלל תורנות ברפת?

רוני: (שותק)

פיני: אפשר לדעת למה עשית את זה? למה כתבת לו את המכתב הזה?

רוני: כי לא רציתי להיות אתם בחג

פיני: למה? כי אתה חושב שעכשיו (עושה סימן לדויד, דויד יוצא מהחדר) עכשיו שאמך החורגת בהריון הוא הפסיק לאהוב אותך?

רוני: שותק

פיני: עד עכשיו היחסים שלך עם אביך לא היו ענייני אבל עכשיו עם השקר הזה אתה ערבת אותי בעל כורכי..אתה חושב שהוא הפסיק לאהוב אותך?

רוני: לא! זה לא מה שאני חושב..אני בטוח שהוא אוהב אותי..

פיני: אז למה לא נסעת לחג?

רוני: כי אני לעומתו לא שכחתי את אמא..אני חולם עליה כמעט כל לילה... ואני לא מסוגל להבין איך הוא יכול להקים לו משפחה חדשה ולמחוק את מה שהיה

פיני: תשמע רוני.. מאז מקרה הקרחות אני מאד מכבד אותך..יודע למה? כי התנהגת כמבוגר לכל דבר.. שקול, נבון, בעל תושייה..בגלל זה קשה לי כל כך לקבל את ההתנהגות הילדותית שלך כלפי אביך

רוני: ילדותית? להפך..אני מנסה להתנתק ממנו ולעמוד ברשות עצמי..בעיני זאת התנהגות בוגרת פיני: לא..זאת בגרות מדומה..אם אתה אוהב אותו צריך לחשוב על טובתו...לתת לו לבנות משפחה חדשה..ולא להיות כל כך אנוכי ולהתנהג כאילו הוא שייך רק לך..

רוני: אנוכי? אני עוד אנוכי? (פאזזה) מה אמרת לאבא שלי?

פיני: אמרתי לו שאני מתנצל שנאלצת להישאר בגלל התורנות אבל שתצא ביום שישי הבא רוני: ואם לא בא לי?

פיני: ביום שישי אתה תצא ותבקר אותם..וחסר לך ששוב תעשה אותי שקרן..(פאזזה)הזמנתי את דויד לארוחת חג, אשמח אם תצטרף אלינו..(יוצא, דויד נכנס, שני הנערים נשכבים כל אחד על מיטתו.מוסיקה)

פיני: את מה שקרה בראש השנה בקש רוני לשמור בסוד מהחברה. ובאמת אף אחד לא העלה על דעתו שהוא בלה את החג בגנות. בשבת אחרי ראש השנה כשכולם נשארו יצא רוני הביתה, וחזר

במוצאי שבת מכיון שביום למחרת עמד להיפתח בית הספר..עד החגים עברו האליפים הכשרה
חקלאית משום כך נדחו הלימודים העיוניים..(רוני בשער)

פיני : איך עבר?

רוני : בסדר

פיני : פגשת חברים בלית?

רוני : כן אבל האמת התגעגעתי לחברה

פיני הם מחכים לך מתארגנים לבית הספר מחר

רוני : כל השבת..חשבתי על מה שאמרת לי בקשר לאבא..וזה עזר לי..וגם הבאתי אתי אלבום

תמונות של אמא להראות לחברה...צדקת אין לי במה להתבייש... (הולכים לדרכם)

חדר(מיכה נכנס בריצה לחדר, מגבת על ראשו, קטנצ'יק ניצה אילנה ודויד באים אחריו, מיכה

נשכב על המיטה, בוכה)

רוני : (נכנס)מה קרה לו? מה קרה לך?!

מיכה : (על סף בכי) ה"דלידים"! הם עשו לי קרחת!!!

רוני : אבל איך? מה?

מיכה : (הרוס) הלכתי למקלחת ובדרך פגשתי אותם והם אמרו ששמעו על זה שנשארנו לעבוד כדי

לאסוף כסף ושכל הכבוד לנו ושהם מזמינים אותי אליהם למועדון לראות שידור של תוכנית

חדשה נורא יפה בטלוויזיה..הלכתי אתם וכשנכנסתי הם תפסו אותי..איזה שישה חברה וגלחו לי

את השערות..("דלידים" עוברים ושרים) "מיכה הקרחת נפלה במקלחת /ויבוא המן וישק לו

ב../בואו האליפים תביאו תפדחת /מי הבא בתור לעשות לו קרחת"....

רוני : אסור לשתוק להם..אסור לעבור לסדר היום ..

ניצה : מה? מה אנחנו יכולים לעשות?

רוני : למצוא דרך לנקום

שאול : אבל איך?

(מיכה בוכה, דלידים עוברים ושרים שנית)

מיכה : תסתמו כבר!

פאווה

דויד : האמת זה דווקא די מתאים לך מיכה..אתה נראה יותר קשוח

אילנה : נכון..כמו שחקן קולנוע..

ניצה : בחיי ! אתה דומה ככה לשחקן הזה יול ברינר מהסרט המלך ואני

שאול : זה כמו משה דיין (מיכה מביט בהם ומתחיל לצחוק, הם צוחקים, נותנים לו ספיחס)

רוני : הם צודקים

מיכה : מה?

רוני : זאת הדרך..להראות להם שזה בכלל לא נורא..קטנצ'יק דוידי בואו רגע..(הם הולכים אליו.הוא מסתודד אתם)..מיכה, בנות בואו גם אתם, נצטרך את העזרה שלכם..(הולכים) פיני : שעה קלה אחר כך שכל תלמידי גנות ישנו שינה עמוקה..עברה בחוץ תהלוכה מאד מוזרה.. (כל הבנים ה"אליפים" עוברים בשירה עם מגבות על הראש, הבנות גם הן הולכות בתערוכה) אליפים : (שרים) ולנו יש קרחת קרחת קרחת /למיכה היפה /עכשיו הוא לא בוכה/ לשאול ולרון /קרחת שיגעון/ לדוידי המקסים /קרחת עם פסים/ קרחת קרחת עם הרבה הרבה הרבה שמחה! דלידים דלידים עליכם לא שמים/ קרחת עשינו וזה ממש מקסים!

צימבל : תודה משה..אחת אפס לטובת האליפים!

(במקום אחר,התהלוכה נעצרת בצחוקים וחיבוקים)

אילנה : רוני..כל הכבוד!(לוחצת את ידו,החברה מקיפים אותו ומרימים אותו באויר) פיני:(נכנס על אופניו, שואג) אפשר לדעת מה קורה פה? אתם יודעים מה השעה?! להזכירכם מחר מתחילה שנת הלימודים!!! כולם לחדרים ומיד!!(לפתע מבחין בקרחות)מה זה?! מה עשיתם לעצמכם?! ככה תיסעו הביתה לראש השנה? ההורים שלכם יתלו אותי!!!(מתחיל לצחוק,החברה מתפזרים..אילנה ודוידי נשארים לבדם)

דוידי : אז מה.. מחר בית ספר?

אילנה : אתה נראה מודאג

דוידי : כבר שכחתי מה זה.. את בטח אחת כזאת מצטיינת..

אילנה : מודה באשמה, אני אוהבת את הלימודים

דוידי : גם אני, בעיקר שעורי חברה..אולי אני אשב על ידך בכיתה? שיהיה לי ממי להעתיק..

אילנה : בסדר..אין בעייה..

דוידי : באמת?

אילנה : באמת..(הולכת)דוידי!! כל הכבוד! עשית את הצעד

דוידי : עכשיו נראה אותם..

אילנה : אל תדאג הם לא יאכזבו..

דוידי : מקווה..

רוני : (רץ אחריה) אילנה! רציתי לשאול אותך אם תרצי לשבת על ידי?אני מתכוון בכיתה מחר..

אילנה : מצטערת רוני..אבל הבטחתי כבר לדוידי....

רוני : אין בעיות..טוב לילה טוב..להתראות מחר

ניצה : (רצה אחריו) רוני..חכה..רוצה לשבת על ידי

רוני : כן למה לא?

ניצה : מזל חשבתי שכבר תפסו אותך, יופי.. עשינו עסק!

מיכה : (רץ אחריה) ניצה..על יד מי את יושבת?

ניצה : על יד רוני

מיכה : טוב לא חשוב (הולך מבחין בקטנצ'יק)

מיכה : קטנצ'יק!

שאול : שאול! שאול!

מיכה : שאול שאול! אתה יושב על ידי מחר! ראה זאת כפקודה!

תמונה יג

תמונה יד

(צלצול ביי"ס, בוקר, פיני בחצר, צלצול, חברה רצים לבית ספר.)

פיני : תמיד בדקה האחרונה! אי אפשר לקום חמש דקות קודם..נו רוצי ניצה, שמונה ושתי

דקות..המורה לחקלאות מחכה לך..רוצו רוצו.. גם אתה דוידי ! (לקהל) הסתיו עבר, נעשה קריר.

הקרחות הצמיחו שיער, ובמועדון האליפים הוצבה הטלוויזיה החדשה, נראה היה שהחבורה עולה

על דרך המלך..

(יוצא.קטנצ'יק מציץ לראות אם השטח פנוי, צימבל שורק לו, הוא רץ אליו עם שני שקי כביסה)

צימבל : רגע לא קפלת?

קטנצ'יק : (מתעטש) אני לא מרגיש טוב יש לי חום

צימבל : די בלי תירוצים לך תקפל

קטנצ'יק : לא רוצה

צימבל מתחצף מה?!

קטנצ'יק (מתעטש) תקשיב צימבל, בכלל לא מוצא חן בעיני ההסכם שלנו..אני עושה הכל בשבילך

ואתה? הבטחת שתגן עלי מהדלילים שנטפלים לאליפים ובינתיים אתה היחיד שנטפל

אלי..(מתעטש)ובזמן האחרון אני מרגיש ממש לא טוב..וכל העבודות שאתה מעביד אותי הם ממש

מעייפות ובנוסף לכל אתה מרביץ לי(חוטף בעיטה)אי!

צימבל : אני מרביץ לך ? (בעיטה)

קטנצ'יק : כן

צימבל : לא מוצא חן בעיניך ההסכם?(בעיטה)

קטנצ'יק : לא! אי תפסיק צימבל!

צימבל : האמת? גם לי נמאס מההסכם בנינו יודע למה? כי אני לא עושה הסכמים עם כפויי

טובה..מצדי אם זה מה שאתה רוצה אין הסכם

שאל : אין הסכם ?

צימבל : זה מה שאתה רוצה לא?

שאל : אז אני יכול ללכת?

צימבל : לך. בתנאי אחד..

קטנציק : ידעתי (יוצאים)

תמונה טו

(תא טלפון, ניצה הולכת בנחישות לטלפן החברה אחריה, תוך כדי השיחה צימבל מתקרב עם

מזמרה, מטפל בגינה שעל ידם)

ניצה : אבא.. אל תכעס.. אבדתי את הטרוניסטור. לא יודעת איך.. הוא נעלם. נכון, אמרתם לי

..אני כן יודעת לשמור.. הוא פשוט נעלם.. לא יודעת איך.. בילקוט.. חיפשתי חיפשתי.. הפכתי את

כל הכיתה...אני מצטערת. (סוגרת) אני חייבת למצוא אותו!

אילנה : אולי השארת בחדר?

ניצה : הבוקר הכנסתי אותו לתיק! אני לוקחת אותו לכל מקום כי הבטחתי להורי לשמור עליו..

מיכה : תיזכרי שוב..אולי יצאת אתו בהפסקה והשארת אותו על הדשא?

ניצה : לא לא יצאתי אתו....אני לא מבינה איך הוא נעלם..

מיכה : גנבו אותו

ניצה : איך? הייתי כל הזמן בכיתה .. גם לא ראיתי אף גנב

מיכה : אז אולי הגנב הוא מישהו מבית הספר שיכול להסתובב בלי לעורר חשד

צימבל : (העובד בגינה) מתחמם מתחמם חם חם !

מיכה : מה חם?

צימבל : אתם בכיוון הנכון

מיכה : נו צימבל מספיק עם המשחקים

צימבל : קר מתקרר

מיכה : אתה חושב שזה מישהו מבית הספר?

צימבל : מתחת לאפס

מיכה : מישהו מהכיתה?

צימבל : בוער בוער

מיכה (צוחק) מישהו שנמצא פה?

צימבל : קרח קרחון

מיכה : קטנציק? (צוחקים)

צימבל : הקוטב הצפוני אלסקה

מיכה : דוידי?

צימבל : חם אש בוער הצילו הצילו..

פאזה

מיכה : דוידי?

צימבל : בינגו!

רוני : דוידי גנב לניצה את הטרנזיסטור? די נו.. מה אתה מבלבל במוח?!

צימבל : כי אני יודע עליו דברים

רוני : דברים? איזה דברים?

צימבל : הוא היה במוסד לעברייני נוער

אילנה : אני לא יודעת מאיפה המצאת את הסיפור הזה,

צימבל : לא המצאתי, מישהו שמכיר אותו ספר לי

אילנה : אני לא מאמינה אבל גם אם הוא נכון, זה לא אומר שדוידי גנב את הטרנזיסטור

קטנציק : (מגיע מהוסס, מאד מצונן)מה קורה?

מיכה : גנבו לניצה את הטרנזיסטור

שאול :גנבו? בחייך? מה אתה אומר? גנבו?

מיכה : צימבל אומר שזה דוידי

קטנציק : דוידי? מה פתאום? מה פתאום דוידי גנב? אתם השתגעת צימבל?

צימבל : טוב אני את שלי אמרתי... (הולך)

שאול : רגע צימבל..

צימבל : מה?!

שאול : (הולך)טוב אני הולך למדוד חום

מיכה : מה שצימבל אמר מסביר הרבה דברים

אילנה : ואם צימבל שיקר?

ניצה : למה לו? למה צימבל צריך להמציא סיפור כזה? קשה לך לקבל את זה כי את חברה שלו

אילנה : ידידה! ובגלל שאני מכירה אותו קצת יותר מכס אני בטוחה שהוא לא הגנב!

ניצה : זה הזמן אילנה להודות..דוידי הוא לא בשבילך..כולם מתפלאים מה מצאת בו..

(אילנה רוצה ללכת, דוידי מגיע)

דוידי: מצאת את הטרנזיסטור ניצה?

ניצה: לא.. הוא כנראה נגנב

דוידי: נגנב?

מיכה: כן נגנב.. (דוידי הולך) תגיד דוידי, זה נכון שישבת במוסד לעברייני נוער?

דוידי: (פאוזה) ואם כן?

מיכה: כלום רק רצינו לדעת אם זה נכון או לא

דוידי: זה נכון

מיכה: אז הוא לא שיקר

דוידי: מי ?

מיכה: לא חשוב

דוידי: (לרוני) ידעתי שאי אפשר לסמוך עליך (מתנפל עליו, מיכה תופס אותו, מפריד) חבורת צבועים! קחו את התיק שלי תחפשו.. כל החפצים שלי לרשותכם.. (זורק חפצים, משתולל, אילנה מנסה להרגיע,) בואי אתי ניצה, בואי לחדר.. בואי נו, תחפשי את הטרנזיסטור.. בואו גם אתם, תחפשו בארון.. מתחת למיטה.. אז עכשיו אתם יודעים על העבר שלי, אז מה? היום אני פה בגנות, מנסה לפתוח דף חדש... כואב לכם.. כואב לכם שאחד כמוני יהיה בחברה שלכם נכון? בגלל זה אתם מאשימים אותי (בורח)

פיני: מה הולך פה? איזה טרנזיסטור?

ניצה: שלי

פיני: ועל סמך מה אתם חושדים בדוידי?

מיכה: בגלל הרקע העבריני שלו

פאוזה

פיני: ואני דווקא חושד בך מיכה

מיכה: בי?

פיני: זה די צפוי, עם רקע כמו שלך.. המצב הכלכלי בבית קשה נכון? אין סיכוי קלוש שיקנו לך

טרנזיסטור.. לדעתי אתה גנבת אותו.. או אולי זה רוני? ילד שמנת מתל אביב – גונב את

הטרנזיסטור כדי לזכות בתשומת לב של אביו העו"ד?? תודה רוני ! .. (פונה לניצה) מה שבאמת

קרה ניצה, הוא שהטרנזיסטור אבד לך ואת ממציאה שהוא נגנב כי את פוחדת מהוריק? (פאוזה)

אולי זאת הייתה טעות לשמור על העבר של דוידי בסוד, אבל מה שעשיתם הוא מעשה שלא יעשה.

דוידי נגרר לפשע כי גדל לבד ברחוב.. נתנו לו הזדמנות נוספת ואני עצמי ערבתי לו, כי הוא נחוש

לחזור למוטב. שיהיה ברור- אם הטרגזיסטור באמת נגנב זה יכול להיות כל אחד מכם. גם היא אבזה אילנה, לכי תחזירי אותו, אתם לכו לחדרים כשיחזור תצטרכו להתנצל. (מתפזרים, ניצה בוכה)

פיני: אל תדאגי ניצה, נמצא את הטרגזיסטור

ניצה: ואם לא? הם יהרגו אותי..

פיני: יכעסו קצת וזה יעבור..לא נורא..הורים את יודעת...(הולך)

מיכה: בואי, נראה מה עם קטנציק (הולכים)

אילנה: (לרוני היושב בצד) תבוא איתי?

רוני: לאן?

אילנה: לחפש את דוידי..

(הם הולכים,שער נפתח, יוצאים ללילה. מיכה וניצה נכנסים לחדר, שאול קודח)

מיכה: למה אתה בוכה?

שאול: כי משהו לא בסדר איתי..אני חושב שיש לי חום גבוה

ניצה: תרגע קטנציק ..רוצה שאני אקרא לאחות?

שאול: מה עם הטרגזיסטור? מצאו?

מיכה: לא...פיני כועס בגלל שהאשמנו את דוידי

קטנציק: (בוכה)

ניצה: כואב לך?

שאול: כן..בגלל דוידי

מיכה: אני בכלל לא בטוח שזה לא הוא

ניצה: גם אני

שאול: (בוכה)

מיכה: טוב אני הולך לקרוא לאחות

פיני: כל אחר הצהריים חפשו אילנה ורוני את דוידי..עם רדת הלילה הפסקנו את החיפושים,

(לאילנה ורוני שחזרו ועומדים בשער)לכו לחדרים,אם עד חצות הוא לא יחזור אני אפנה

למשטרה... (חוץ,ליד השער, אילנה ורוני)

פאזה

אילנה: נחזור?

רוני: חכי קצת..מה בוער? מה דוידי היה אומר על זה שאת מטיילת איתי ?

אילנה: זה לא טיול רומנטי..וחוץ מזה דוידי הוא רק ידיד

רוני : אז למה כולם בגנות אומרים שהוא חבר שלך? הוא חבר שלך או לא?

אילנה : ואם כן? זה משנה לך?

רוני : לא..לא משנה לי.. (מחפשים, אוירה כבדה בניהם) קבלתי הצעת חברות

אילנה : ממי?

רוני : לא יודע..מי שכתבה את המכתב לא הזדהתה

אילנה : (קוראת) "חושבת שהיגע הזמן שנגשים את מה שאנחנו מרגישים"..פגוש אותי מחר ליד

השער..".זאת לא אני

רוני : למה חשבת שאני חושב שזאת את?

פאולה

אילנה : אבל אני חושבת שאני יודעת מי זאת..

רוני : גם אני

אילנה : אתה מתכוון ללכת?

רוני : כן למה לא

(פאולה,הם מבחינים בדויד)

דויד : הבטחת לא לגלות..

רוני : זה לא אני.. ספרת לי על אבא שלך לא עליך.. נשבע לך, לא ספרתי כלום מהשיחה שלנו לאף

אחד..

דויד : אז מי גילה להם?

רוני : צימבל

דויד : זה משה..אני יהרוג אותו..

אילנה : די דויד תפסיק עם הדיבורים האלה! בוא נלך אל פיני.. (יוצאים)

חצר

(פיני מיכה ניצה ליד קטנציק החולה בחדר)

פיני : זהו ארזת הכל?

קטנציק : אני לא מבין למה בית חולים?

פיני : כי כך קבע הרופא . הודענו להוריך הם יחכו לך שם..אל תהיה כל כך מודאג, עדיף שתיבדק

כדי שנהיה בטוחים שאתה בסדר (רוני אילנה נכנסים)

רוני : מצאנו את דויד

פיני :איפה הוא?

אילנה : מחכה בחוץ (פיני קם לצאת)

קטנציק : הוא לא אשם פיני, דוידי לא אשם..

פיני : אני יודע, אל תדאג

קטנציק : אני מצטער פיני זה הכל בגלל ההסכם

פיני : הסכם ?

קטנציק : בגלל ההסכם עם צימבל..

פיני : תרגע שאול..הכל יהיה בסדר

שאול : לא! אני חייב לגלות לכם !שתדעו את כל האמת ..זה צימבל..הוא הכריח אותי לחתום על

הסכם סודי .. שהוא השומר ראש שלי..ובתמורה אני מכבס לו ומנקה ועושה שליחויות

פיני : למה לא באת לספר לי?

שאול : הוא איים שאם אני אלשין הוא יהרוג אותי ממכות.. בשבועות האחרונים כבר לא יכולתי

לסבול יותר, אז הוא הסכים לשחרר אותי..אבל בתנאי אחד.. שאני מביא לו את הטרנזיסטור של

ניצה.

דוידי : (נכנס) האמבולנס היגיע

שאול : בשעור התעמלות..כולם היו במגרש ו לי היה פתק מהאחות..הלכתי לכתה ולקחתי את

הטרנזיסטור

פיני : ואיפה הוא עכשיו?

שאול : אצל צימבל ..סליחה ניצה.. וסליחה דוידי שסיבכתי אותך ככה..(דוידי מתיישב על המיטה

שלו,)

פיני : בוא שאול.. בוא נלך ..אתה צריך להגיע לבית החולים..

רוני : שוב פעם הדלידים..אני מקווה שהפעם לא תעברו לסדר היום

פיני : מה ששאול סיפר הוא חמור ביותר..דבר ראשון על הבוקר נערוך ברור מקיף..בוא רוני, תעזור

לי עם התיקים (הם הולכים,ניצה מיכה דוידי ואילנה נשארים)

מיכה : אתה לא מתאר לך כמה אני מצטער,

ניצה : גם אני

(ניצה ומיכה הולכים)

תמונה טז

אילנה : העיקר שהאמת יצאה לאור

דוידי : תודה אילנה , בלעדייך לא הייתי מחזיק פה מעמד

אילנה : הכל תלוי בך..בכוחות שיש לך להלחם בכל הדעות הקדומות ובעיקר בחוסר האמונה שלך

..אתה חייב להאמין בעצמך!

דויד: אם את תאמיני בי אני אאמין בעצמי

אילנה: אני מאמינה בך

דויד: (מלטף, מתחמקת) את רואה? את מפחדת ממני.. גם לך יש דיעה קדומה נגדי

אילנה: מה פתאום? אני פשוט..

דויד: אז למה לא? מה מפריע לך? למה את לא מסכימה להיות חברה שלי?

אילנה: אני כבר חברה שלך

דויד: לא כזאת.. (מנשק לה) כזאת.. בבקשה, תסכימי! אם תהיי חברה שלי כל החיים שלי יראו

אחרת.. אני יהיה בן אדם חדש! אני מבטיח! בבקשה אילנה! אני זקוק לך

אילנה: בסדר

(שביל בחצר, ניצה ורוני)

רוני: זאת את נכון? זאת את כתבת לי את הפתק..

ניצה: כן זאת אני

רוני: להגשים את מה שאני מרגישה" למה התכוונת?

ניצה: מה שאני מרגישה מהרגע שנפגשנו

רוני: באמת?

ניצה: לא הרגשת? טוב היית עסוק באילנה

רוני: אני? מה פתאום אילנה?

ניצה: אל תעשה את עצמך.. זה ממש שקוף.. תשמע רוני, אני יודעת שאתה אוהב את אילנה אבל

היא חברה של דויד כך שאין לך סיכוי אתה, אני לעומת זאת מאד מאוד מחבבת אותך וחשבת

מה יקרה אם ננסה? אני מתכוונת שנתחיל להיות זוג ונראה.. אתה בטח גם קצת מחבב אותי

רוני: אפשר להגיד

ניצה: אז אולי יש סיכוי שמהחיבוב ההדדי הזה בסוף גם תאהב אותי.. תנסה, מה יש לך להפסיד?

רוני: האמת ניצה? אני לא יודע מה להגיד

ניצה: אז אל תגיד (מנשקת אותו, מתנשקים בהיסוס, מיכה עובר רואה והולך נעלב.)

תמונה יז

(שבת, אילנה ודויד מטיילים בחצר אחרי תורנות מטבח)

פיני: למחרת הודה צימבל בכל. לטענתנו "השאל" את הטרנזיסטור רק ליום יומיים ובעצם

התכוון להחזיר אותו. לאחר ישיבת הנהלה סוערת בה התחנן על נפשו הוחלט להשעות אותו

לחודש, בתנאי שיתנצל בפני קטנציק וימצא דרך לפצות אותו על כל מה שעולל לו. בשבת לפני

פורים נסעו מיכה רוני ניצה וצימבל לפתח תקוה לבקר אותו, דויד ויילנה נשאר לתורנות שבת
במשק החי(מבחין במישהו בשער)

פיני : נו איך היה?

יילנה : כף, בעיקר הגדיים..האכלתי אותם מבקבוקים..אפשר להיות תורנית גם בשבוע הבא?)

עובר, היא מבחינה בפואד) סליחה אפשר לעזור לך?

פואד : פה זה בית ספר גנות? אני מחפש את דויד

יילנה : הוא מיד מגיע, מי אתה אם מותר לשאול?

פואד : הבן דוד שלו

יילנה : לא ידעתי שיש לו בן דוד..

פואד : בטח שיש לו..בן דוד שאוהב אותו מאד

יילנה : איך קוראים לך?

דויד : (חוזר) פואד? מה אתה עושה פה?

פואד : באתי לבקר את הבן דוד שאני כל כך מתגעגע אליו..ואפשר להגיד שהוא נראה ממש טוב..

והבחורה הנחמדה? לא תכיר לי אותה?

יילנה : נעים מאוד יילנה

פואד : ואיפה הנימוסים לא תעשה לי סיור בגנות? לא תזמין אותי אליך לחדר?

יילנה : נפגש אחר כך (הולכת)

פואד : נחמדה דווקא...אז מה חברה שלך?

דויד : זה לא ענייך

פואד : מה אני אגיד לך הסתדרת פה לא רע

דויד : מה אתה רוצה ממני? למה באת?

פואד : צריכים אותך הלילה

דויד : אמרתי לך אני כבר לא בעסק.. תסתכל מסביב..סוף כל סוף אני חי את החיים שחלמתי
עליהם

פואד : אני יעזוב אותך אני מבטיח, אחרי הפעם הזאת

דויד גמרתי עם זה פואד, ..

פואד אנחנו צריכים אותך.

דויד : תמצאו מישהו אחר

פואד : אתה בא אתנו אם אתה רוצה או לא

דויד: אני לא בא

פואד: שכחת עם מי יש לך עסק? (אילנה עוברת בדרך למקלחת) איך אמרת קוראים לחברה שלך?

דויד: אילנה

פואד אז תקשיב טוב, מחר בלילה אתה מתייצב. אם אתה לא רוצה שיקרה לה משהו

דויד: לה? מה היא אשמה?

פואד: בזה שהיא חברה שלך

דויד: אתם לא תעיוזו

פואד: תנסה אותנו (פואד הולך, משה עובר רואה אותו, פיני ואבא נכנסים לחצר)

פיני: הם צריכים לחזור.. דויד, תלווה את אבא של רוני לחדר

אבא: שמע פיני, אני לא יודע מה אמרת לרוני, אבל נדמה לי שמהו התרכז אצלו, גם ביחס שלו

לאשתי

פיני: אני שמח לשמוע

אבא: אז מה הסוד? איך אתה מצליח לגרום להם להיפתח אליך ככה?

פיני: לא יודע..אולי זה הניסיון

אבא: והכשרון..להיות מחנך טוב זה כשרון..

אבא: אז אתה דויד? רוני אמר שאולי איזה שבת תבוא איתו.. נשמח מאוד לארח אותך..

דויד: תודה למה לא.. רוני ספר לי שאתה עיווד פלילי נכון?

אבא: כן

דויד: תגיד, אם משהו מבצע פשע תחת איומים מה הפסק דין שלו? אשם או לא?

אבא: אשם

דויד: אפילו שמכריחים אותו?

אבא: הוא חייב לפנות למשטרה

דויד: אבל אז הוא מסכן את עצמו, את החברה שלו

אבא: כן זה מצב לא קל.. אבל יהיה לו קשה להוכיח בדיעבד שאיימו עליו, במקרה הטוב יפחיתו

לו מחומרת העונש

רוני (מגיע לשער עם ניצה ומיכה, רץ לאבא, מחבקו)הי אבא, מחכה הרבה?

אבא: לא רק הגעתי והייתה לי שיחה מעניינת עם החבר שלך..נראה שהוא מתעניין בעריכת

דין, שלום חברה

ניצה מיכה: שלום אבא של רוני

רוני: בקרנו אצל שאול

אבא : מה שלומו?

רוני : לא כל כך טוב.. (לדויד) הוא מסר לך דרישת שלום

דויד : אה כן?

רוני : רוצה לבוא אתנו לחדר אוכל לשתות משהו?

אבא : בשמחה ..בוא גם אתה דויד

דויד : אני מחכה לאילנה

(הולך, נתקל באילנה)

אילנה : איפה הבן דוד שלך?

דויד : הלך.

אילנה : מה הוא רצה?

דויד : כלום ..

אילנה :אתה בא?

דויד : לא מרגיש טוב

אילנה : בגלל הבן דוד שלך?

דויד : לא למה

אילנה : אז הכל בסדר?

דויד : את מאמינה בי נכון אילנה? שאני באמת רוצה לפתוח דף חדש?

אילנה : כן

דויד : חשוב לי שתדעי הדבר האחרון שהייתי רוצה , זה לפגוע בך

אילנה : אתה מפחיד אותי שאתה מדבר ככה (הוא הולך לחדר, היא הולכת, פיני בטלפון, מדבר עם

אמא של שאול, מיכה לידו)

פיני :שלום אמא של שאול,מדבר פיני ..כך לדעת מה שלומו?..החברה חזרו קצת מודאגים..ניתוח?

מה קרה? אני מבין..מתי?..אני בטוח שיעבור בשלום טוב נעמוד בקשר..כן בטח,שאול!..מה

שלומך גבר? מתגעגעים אליך פה מה אתה עושה קונצים?..כן אמא אמרה לי.. אני בטוח שתבריא

במהרה להתראות (סוגר)

מיכה : מה היא אמרה?

פיני : צדקתם..הוא הולך לעבור ניתוח..

מיכה : ניתוח לב פתוח זה מסוכן לא??

פיני : זה לא ניתוח פשוט אבל אחרי זה הוא ירגיש הרבה יותר טוב..אני מעריך את הדאגה שלך

מיכה , אתה חבר טוב.. אבל הוא בידים טובות (הולך, משה חוזר מהעבודה ,אילנה מבחינה בו)

אילנה : סליחה משה אפשר לשאול אותך משהו?

משה : פיני אסר עלינו לדבר עם אליפים כל השנה

אילנה : זה בקשר לדוידי.. אתה מהשכונה שלו אז אולי אתה מכיר את הבן דוד שלו פואד?

משה : למה את שואלת?

אילנה : הוא היה פה מקודם, בא לבקר אותנו..

משה : פואד הוא העבריין שסיבך את דוידי

אילנה : אתה בטוח?

משה : מי לא מכיר את פואד..

אילנה : זה מה שחשבתי.. (מבחינה בפיני) פיני חכה רגע

משה : אילנה! אל תגידי שאני אמרתי לך.. (יוצא,)

פיני : מה ? אילנה : אני צריכה לדבר אתך (מתלחשים, הוא הולך לחדרו של דוידי)

ניצה : (למיכה)נו?

מיכה : מה שחשדנו..

ניצה : אל תיקח ללב הוא יהיה בסדר

מיכה : אני מקווה..השאלה אם יחזור לגנות

ניצה : אתם חברים מאוד טובים נכון?

מיכה : הכי

פיני : (נכנס לחדר)שמעתי שהיה לך ביקור..

דוידי : כן הבן דוד שלי ..

פיני : אתה לא חושב שהיית צריך לדווח לי על הביקור הזה

דוידי :מה יש לספר? סתם ביקור משפחתי

פיני : אל תשקר לי אני יודע מיהו..מה הוא רצה ממך?

דוידי : (שותק)

פיני : הוא הציע לך הצעות?

דוידי : עזוב אותי פיני

פיני : אני לא מבין אותך אתה יודע..ממני אתה מסתיר דברים?

דוידי : אין לי מה להסתיר

פיני : אסור לך להסתבך איתו שוב

דוידי : אני יודע

פיני : הוא איים עליך?

דויד : איים? עלי? במה הוא כבר יכול לאיים עלי?

פיני : טוב, אני הולך להתקשר למשטרה

דויד : לא פיני! בבקשה פיני אל תערב את המשטרה.. אמרתי לו שאני לא בעניין והוא

השתכנע.. יותר הוא לא יבוא

פיני : אתה בטוח דויד?

דויד : בטוח

פיני : לא מוצא חן בעיני.. לא מוצא חן בעיני שפואד היה בגנות, לא מוצא חן בעיני שלא ספרת לי על הביקור והאמת? אני מרגיש שאתה מסתיר ממני משהו.. אז בינתיים אני לא פונה למשטרה, כי אני סומך על ההבטחה שלך שאין בניכם יותר שום ענין.. והיה ואתה לא עומד בהבטחה שלך.. אין לך מה לחפש יותר בגנות! הולך, מוסיקה, חושך יורד, אנשים עוברים, דויד מיכה ורוני בחדר הולכים לישון. רואים את דויד יוצא מהשער, פיני ממשיך לפטרל.)

תמונה יח

שחר. (דויד מגיע נכנס בחזרה למיטה., פיני הולך עם שוטר))

שוטר : פואד ועוד עברין נתפסו הלילה ביפו בניסיון שוד. יש לנו מידע שראו אותו אתם

פיני : אבל איך זה יכול להיות? עברתי מקודם בחדרים.. הוא במיטה

שוטר : תוכל להעיד שראית אותו כל הלילה?

פיני : לא אבל החברים שלו בחדר יוכלו

שוטר : הם ישנו.. זה לא אליבי מוצק.. שמע לא הייתי פה אם לא היו לי עדויות מרשיעות, מי שראה

אותו לא היה יכול לטעות בזיהוי, מכיר אותו טוב

פיני : אז מה אתה רוצה?

שוטר : לחקור אותו

פיני : טוב בלי אישור מהמנהלת אסור לך לחקור תלמיד

שוטר : רק כמה שאלות..

פיני : בסדר חכה לי פה....

(חדר, השלושה ישנים, פיני נכנס)

פיני : דויד?

רוני : מה קורה?

פיני : לא כלום תחזור לישון.. איפה מיכה?

רוני : בחליבת לילה

פיני : דוידי..

רוני : הוא רק נרדם מקודם

פיני : מתי?

רוני : כשמיכה קם לחליבה.. הוא בדיוק נכנס, הוא אמר שהוא לא מרגיש טוב, לקח כדור ונרדם
 פיני : לקח כדור? (מסתכל בתיק של דוידי מתחיל לחפש מוצא קופסת כדורים ריקה) דוידי! דוידי
 קום!! דוידי! למה עשית את זה דוידי?! מהר רוני תקרא לאחות ותגיד לשוטר שאנחנו צריכים
 לפנות את דוידי לבית החולים (כולם יוצאים מהחדרים, נשמעת סירנה של משטרה)
 תמונה י"ט

(לקראת פורים. צימבל ומשה עוברים מחופשים.. ניצה ורוני בשביל))

ניצה : הבאתי לך תחפושת של פירט, רוצה ללכת למדוד?

רוני : בכלל לא בא לי להתחפש.. מצדי שיבטלו את הפורימון

ניצה : אז מה בא לך לעשות? רוצה שנלך לטייל?

רוני : לא מתחשק לי

ניצה : זה לא הולך בנינו נכון רוני?

רוני : תראי ניצה אני באמת השתדלתי אבל לא יודע אני בתקופה כזאת שאין לי מצב רוח..אולי
 בגלל מה שקרה עם דוידי אולי בגלל הניתוח של קטנצ'יק.. אני מרגיש שעדיף שאני אהיה לבד
 ניצה : למה ללכת מסביב עם כל התירוצים..אתה פשוט לא אוהב אותי
 רוני : את כועסת?

ניצה :לא להפך..גם לי נמאס מהמצב הזה.. { הולכת, אילנה ופיני הולכים, אילנה אחרי בכי}

רוני : מה שלומו?

אילנה : משתפר..

רוני : דברת איתו?

אילנה :לא הוא לא הסכים לדבר אתי..

רוני : מה יהיה איתו עכשיו ?

אילנה : כנראה שיאשפזו אותו בבית החלמה מיוחד והוא יהיה בהשגחה צמודה..

רוני : יודעים כבר מה קרה?

אילנה : הם איימו עליו והוא נלחץ..איימו עליו שאם לא ישתתף בפריצה הם יפגעו בי, אז הוא עשה
 את זה כדי להגן עליו (מתיישבת כמעט בוכה) אתה מבין למה הוא חשוב לי..דוידי הוא עדין ואציל
 נפש, ואני משתגעת איך כולם לא רואים את זה..אתה יודע רוני אם לא הייתי באה לגנות לא הייתי
 פוגשת את דוידי ואם לא הייתי פוגשת את דוידי אולי לא הייתי יודעת שיש בארץ הזאת חברה בני

גילי שחיים בעוני וחשופים לפשע ואלימות.. כל השנים שהייתי בתנועה דברנו על חלוציות והגשמה אבל אף פעם לא דברנו על הדברים החשובים באמת.. טוב מה אני נואמת לך.. אתה בטח ממהר לחזרה?

רוני : אני לא הולך

אילנה : מה אתך?

רוני : אני בסדר..

אילנה : אני מרגישה שאתה מסתיר דברים.. ממני.. מהחברה.. אתה כזה סגור..

רוני : אני לא מרגיש צורך לספר את הצרות שלי לכולם?

אילנה : אני זה לא כולם.. מיכה ניצה קטנציק זה לא כולם

רוני : ניצה דווקא יודעת

אילנה : טוב כי היא חברה שלך

רוני : כבר לא.. נפרדנו

אילנה : נפרדת מניצה? ואתה לא מספר ? אתה רואה איזה סגור אתה.. למה שלא תקבע פגישה עם

הפסיכולוג? יש לי עכשיו פגישה אתו

רוני : איזה פסיכולוג?

אילנה : לא ראית את המודעה? האחות העלתה את הרעיון שיזמינו פסיכולוג.. אחרי כל מה

שעברנו בחודש האחרון

רוני : לא מאמין בפסיכולוגים

אילנה : דווקא לא היה מזיק לך.. קצת לשפוך את הלב

רוני : תספרי לי איך היה אולי בפעם הבאה.. בהצלחה! (הוא הולך לטלפון היא הולכת)

רוני : הלו אבא מה נשמע? מה? מתי? עכשיו? עכשיו עכשיו בסדר בסדר אז תתקשר אלי מבית

החולים.. (משה מחופש לפסיכולוג עובר על ידו)

פסיכולוג : שלום אולי אתה יודע היכן חדר האחות?

רוני : אתה בטח הפסיכולוג

פסיכו : נכון איך נחשת?!! יש לי פגישות עם תלמידים מכתה ט.. האליפים

רוני : כן אני יודע.. זה שם.. בחדר האחות

פסיכו : ואתה? אתה גם אליף?

רוני : כן

פסיכו : אז למה שלא תבוא גם לפגישה? אני רואה על פניך שאתה שרוי בתסכול מתמשך

רוני : באמת ? אז אולי אני אבוא בפעם אחרת..אתה מבין בדיוק עכשיו אשתו של אבא שלי..האמא החורגת שלי, דבורה שלי עומדת ללדת(רץ)

צימבל : ראית איך הוא קנה את הבלוף

משה :איזה יורם..נו איפה הטייפ?

צימבל : הנה סדרתי לך בתיק כל מה שאתה צריך זה ללחוץ על הטייפ, עכשיו הנה החוט לרמקול..כל השיחה תועבר בכל גנות. מי הפצינטית הראשונה?

משה :אני חושב שאילנה

צימבל :מצוין

משה : תאסוף את כל החברה לכאן

צימבל :מה אני אגיד להם!?

משה : שהדלידים רוצים לדבר אתם בענין דחוף(הולך)

צימבל : :הנה אתם מיכה ניצה רצינו לדבר אתכם, איפה אילנה ?

רוני (חוזר) הלכה לשוחח עם הפסיכולוג

צימבל : פסיכולוג? פה בגנות? יפה. אז ככה אנחנו הדלידים יודעים שאתם כועסים עלינו אז רצינו להתנצל ואם תסכימו לפתוח דף חדש

ניצה : אתה מתכוון ברצינות?

צימבל : כן..כן אתם יודעים מאז מה שקרה עם דוידי לפני חודש, המב רוח בגנות לא משהו, אז חשבנו שכדאי שנעשה משהו למען שיפור האויירה

ניצה : אז איפה משה? אתה מדבר גם בשמו?

צימבל :בשם של כל הדלידים, נו, אז מה אתם אומרים?

מיכה : נצטרך לחשוב על זה

צימבל : לחשוב על זה, טוב תחשבו.. (לפתע נשמע קול)

משה : יש לך משהו מיוחד לספר עליו?

אילנה : רציתי לדבר על מקרה שקרה פה בגנות

משה :כן בבקשה

אילנה : אני לא יודעת אם ספרו לך אבל לפני חודש, נער אחד בשם דוידי ניסה להתאבד

משה : דוידי? הוא לא החבר שלך?

אילנה :כן ולא

משה :את מוכנה להסביר?

מיכה : מה זה? מאיפה זה בא?

אילנה : הוא לא ממש חבר הוא ידיד..כי הסברתי לו שאני אוהבת מישהו אחר..עכשיו המישהו האחר לא יודע שאני אוהבת אותו..נשמע טפשי לא?

צימבל : אופפה..מה קורה פה? איזה גילויים!

משה :לא בכלל לא..נשמע שיש לך בעייה ובגלל זה אני פה לעזור לך לפתור אותה מיכה : זאת אילנה לא?

אילנה : בקיצור המישהו האחר לא יודע שאני אוהבת אותו וחושב שאני אוהבת את השני וככה זה נמשך כבר כמעט כל השנה..נקלעתי למצב שאני מעמידה פנים ומחביאה את הרגשות שלי כלפי רוני

משה : רוני קוראים לו רוני?

ניצה : אוי ואבוי מישהו מקליט את כל השיחה

אילנה : כן הוא לומד בשנה שלי..אנחנו מבליים הרבה ביחד..וזה מאוד קשה..

משה :כן אני מבין(צוחק) ..תקשיבי אילנה..

אילנה : אני לא מבינה מה זה מצחיק (משה מקבל התקפת צחוק)

רוני : צימבל איפה צימבל? צימבל ! בוא הנה! תפסיק את זה (ברקע נשמעת השיחה עד שמופסקת רוני ומיכה רודפים אחרי צימבל יוצאים.. פיני נכנס)

פיני :מה? מה? לאן כולם רצים?

ניצה : הדלידים הם הקליטו את אילנה(משה רץ, צימבל אחריו ואחריהם רוני ומיכה..יוצאים מהשער, אילנה מגיעה.. חיוורת)

אילנה :פיני , מה שקרה היום הוא השיא! אני עוזבת את גנות!

פיני : מה מה מה את מדברת לא כל כך מהר עוזבים את גנות..בטח לא בגלל הדלידים

אילנה : חבל על המאמצים פיני אתה לא מכיר אותי החלטתי וזהו!

רוני : אילנה

אילנה : מה אתה רוצה

רוני : לדבר אתך

אילנה : מה יש לדבר ?השפלתי את עצמי בפני כל גנות..בפניך..אין לי מה לחפש פה יותר

רוני : זה נכון..סדרו אותך וזאת הרגשה איומה אבל מה שאמרת..אני שמח שאמרת

אילנה : שמח? באמת רוני איך אתה יכול!?

רוני : אני שמח שאמרת את זה כי גם אני מרגיש כך .. לא מבין איך הכל הסתבך בנינו אבל עכשיו שהכל ברור..אפשר להציע לך חברות?(חברה מוחאים כפים, גם צימבל ומשה)

פיני : אתם לכו לחדרים שלכם ותתחילו לארוז

משה : מה כבר עשינו ? קצת התחפשנו פורים לא?

צימבל : אומרים כשנכנס אדר מרבים בשמחה אז הרבנו..

פיני : לנצל ככה את המצב הרגיש של החברה אחרי מה שקרה..אין לכם גבול מה?אני הולך לצלצל

להורים, ממחר אתם לא תלמידים בגנות

צימבל :אתה לא יכול לעשות לנו את זה פיני..עוד שלושה חודשים אנחנו נגשים לבגרות

משה :חוץ מזה לא פגענו באף אחד להפך..שדכנו בין רוני לאילנה..

פיני : זה ממש לא מעניין אותי..הייתם צריכים לחשוב על זה קודם(יוצאים, אילנה ורוני יוצאים)

מיכה : את באה ?

ניצה : בוא

תמונה כ

פיני : החגים בגנות ביחוד שלושת הרגלים נחגגים באופן מיוחד..פורים עבר, אחריו פסח ויום

העצמאות..בשבועות נערך טכס הבאת הביכורים עם הורים ואורחים ובני משפחה,גם הוריו של

רוני באו עם התינוקת אבל אורח הכבוד היה קטנציק.אחרי הטכס חלקתי בין הכיתות את הפירות

והעוגות, האליפים יצאו לעשות פיקניק בשדה

(על רקע דבריו שער נפתח וקטנציק מגיע, הם קופצים עליו, אחר כך יושבים בשדה)

מיכה : עכשיו תספר מה שלומך

שאול : שלומי טוב..כמו שאתם רואים, אז באתי לבקר

רטני : קיווינו שחזרת לתמיד

שאול : הורי מתנגדים, גם הרופא לא מתלהב

מיכה :אז אפשר לארגן לך עבודה קלה במזכירות

שאול : מה שמדאיג אותם זה החורף, אבל נראה אני מקוה שבסוף הם ישתכנעו

מיכה : רוצה שנדבר אתם רק תגיד

שאול : אתם לא מתארים לכם כמה טוב לי להיות אתכם שוב, לפני הניתוח לא האמנתי שאני

אבריא ואתם ? רק עזבתי וכבר הכל התהפך..ומה שלום דויד?

אילנה : פיני אומר שיותר טוב

שאול : בקרת אותו ?

אילנה : רק פעם אחת.. בהתחלה אבל הוא לא רצה לדבר לא אתי ולא עם אף אחד..אחר כך

ניסיתי שוב רציתי להודות לו על מה שעשה כדי להגן עלי..ואז הייתה החמרה במצבו והרופאים

אסרו ביקורים..אחר כך כשהיה אפשר נבהלתי..אני חוששת מהתגובה שלו..כשישמע עלי ועל

רוני..(דלידים מגיעים)

ניצה : מה אתם עושים פה?

צימבל : שמענו שקטנצ'יק חזר התגעגענו

משה : לא ברצינות.. אנחנו חייבים לכם התנצלות.. יש כמה משימות שדורשים מאתנו , אם נמלא

אותם יתנו לנו לגשת לבחינות

צימבל : אז כתבנו שיר התנצלות

משה : בחרוזים.. אם ההתנצלות נפרסם אותה בכל לוחות המודעות

(קוראים שיר צחוקים ומחיאאות כפיים . דוידי ופיני מגיחים)

אילנה : דוידי

מיכה : כולם חוזרים לכבוד שבועות, אתמול שאול והיום אתה

רוני : שב תשתה

אילנה : באתי לראות את אילנה

אילנה : כשלא היית פה קרו הרבה דברים.. רציתי לבוא ולספר לך אבל לא יצא.. בוא אני רוצה

שנדבר

ניצה : אתה לא מלווה את החברה שלך רוני?

אילנה : אני יכולה להסביר

דוידי : זה נכון?

פיני : שב בן אדם תרגיש את עצמך בבית

דוידי : עזוב אותי עוד צבוע

אילנה : !דוידי

דוידי : צבועה , שקרנית בוגדת, בת זונה

(רוני מתנפל מתחילות מכות רציניות סיני מנסה להפריד ללא הצלחה) מכות

אילנה : די תפסיק! תפסיק (נרגע)

דוידי : (לאילנה) למה שקרת? למה נתת לי להאמין שאת חברה שלי ..?

אילנה : התכוונתי לבוא ולספר לך

דוידי : כל התקופה בבית החולים.. כל כך התביישתי במה שעשיתי.. אבל התקווה שיום אחד שוב

נהייה ביחד.. זה מה שהחזיק אותי

אילנה : אני מצטערת דוידי .. (פיני יוצא אתו)

אילנה : אני אשמה, אם הייתי נוסעת אליו ומספרת לו זה לא היה קורה..

שאול : די אילנה תרגעי תרגעי (חושך)

אפילוג

רמקול מודיע על הכנות לסיום

פיני : היום תתקיים בגנות מסיבת סוף השנה. כולם יעמדו חגיגיים על הבמה, עם חולצות לבנות. גם האליפים. הם ישירו וירקדו אבל כולם יזכרו את מה שקרה.. את ההחמצה.. בכל מה שקשור לדוידי נכשלנו כולנו (דמות בשער)

דוידי : פיני

פיני : אתה.. בוא תכנס

דוידי : לא אני לא רוצה שיראו אותי.. רק באתי להגיד לך שלום.. אני נוסע

פיני : לאן?

דוידי : מצאו לי משפחה אומנת במושב בצפון.... מצאתי חן בעיניהם וגם הם בעיני.. זוג מבוגר, אנשים פשוטים, חמים.. חושב שנסתדר.. רק תחזיק לי אצבעות ותמסור לכולם שאני לא כועס, סלחתי להם הם היו טובים אלי.. זה רק המזל שלי.. המזל הדפוק שלי (מתחבקים, דוידי הולך, פיני מביט אחריו.. ברקע האליפים שרים)

סוף

אני מחליטה המצב שתיארת הוא באמת קשה כי לא קל.. (נשמעת שריקה) הוא לא קל כי.. (עוד שריקה) יש כאן כנראה איזה פרח שהחליט לשרוק דווקא מתחת לחלון המרפאה (יוצא .. צימבל מאותת לו)

צימבל : מהר ורדה חוזרת, תסיים אתה ונוציא את הטייפ
 משה : (חוזר) אני מצטער אילנה אבל קוראים לי דחוף לפגוש הורים של אחד התלמידים שנמצא במשבר.. אם לא אכפת לך נפגש בשבוע הבא.. אני מתרשם שאת זקוקה לעזרה ואני יכול לתת לך אותה.. אז אני אדבר עם ורדה ונקבע לך פגישה נוספת עכשיו לצערי את חייבת ללכת אילנה : בסדר.. אולי נוכל להיפגש יותר מאוחר? זה לא כל כך נעים לי שדברתי וספרתי על עצמי והפגישה נקטעת

את צודקת אבל.. המקרה ההוא דחוף ואני חייב לסיים
 אילנה : טוב.. חבל.. להתראות..

ניצה : נו?

אילנה : לא יודעת מה להגיד לך.. זה היה מפגש מאוד מוזר..

ניצה : הוא לא נפלא הפסיכולוג?

אילנה : כן הוא נחמד.. אבל אני לא יודעת למה יש לי הרגשה מאוד מוזרה..

משה : אני מבין באיזה כיתה את לומדת?

ניצה : באלף- אליפית

משה : היו לך קשיי קליטה מיוחדים בבואך לכאן?

ניצה : בהתחלה התגעגעתי מאוד הביתה

משה : אל מי יותר אל אבא או אל אמא?

ניצה : אל שניהם

משה : את בטוחה?.. ראי, למדו אותנו תמיד, שאנו חייבים לאהוב את אמא ואת אבא שווה בשווה,

אבל הפסיכולוגיה כבר מזמן גלתה שאין זה נכון לכן אני שואל אותך למי התגעגעת יותר?

ניצה : לאמא

משה : יפה ואת אוהבת את אמך?

ניצה : כן בטח

משה : מדוע?

ניצה : מה זאת אומרת מדוע?

ניצה : מדוע? מה יש בה שבזכותו את אוהבת אותה?

ניצה : היא חמה, היא נותנת לי כל מה שאני מבקשת

משה : ואת בקשת לבוא לגנות?

ניצה : כן

משה :מדוע?

ניצה : כי לא הייתי תלמידה כל כך טובה בעיר ולא רציתי ללכת לאקסטרוני..

משה :ואת מצטערת על ההחלטה?

ניצה : לא

משה :טוב לך כאן?

ניצה : כן

משה :יש לך חברות וחברים?

ניצה : כן

משה : וחבר ?

ניצה :כן

משה : ואת אוהבת אותו?

ניצה : כן

משה : ילדה טובה..יש לך בעיות מיוחדות שאת רוצה לדבר עלייהן?

ניצה :לא

משה : אם יהיו תפני לורדה האחות

ניצה : בסדר גמור תודה רבה. סליחה..אבל אתה נורא מוכר לי..עבדת אולי בבית הספר הקודם

שלי?

משה :לא חושב אני עובד רק עם תיכונים

ניצה :כי אתה ממש מוכר לי..(יוצאת, אילנה מחכה לה בחוץ)

אילנה : נו איך הוא ?

ניצה :נפלא

אילנה :כי במחשבה שנייה אני קצת חוששת ..את יודעת אדם זר

ניצה : אבל הוא פסיכולוג, הוא מחוייב לשמירת סודות ותפקידו לעזור

מה יהיה איתו עכשיו

כנראה שיאשפזו אותו בבית החלמה מיוחד והוא יהיה בטיפול צמוד של פסיכולוג

האמת גם פה בגנות לא יזיק שהחברה יקיימו פגישות עם פסיכולוג ..נראה לי פסיכולוג למה לא

לא תודה..אני לא מאמין בפסיכולוגים

אתה אולי לא אבל אני בטוחה שיש כאלה שירצומה יהיה איתו עכשיו
 כנראה שיאשפזו אותו בבית החלמה מיוחד והוא יהיה בטיפול צמוד של פסיכולוג
 האמת גם פה בגנות לא יזיק שהחברה יקיימו פגישות עם פסיכולוג..נראה לי פסיכולוג למה לא
 לא תודה..אני לא מאמין בפסיכולוגים

אתה אולי לא אבל אני בטוחה שיש כאלה שירצו

שאול: ידעתי..מה התנאי?

צימבל: תשיג לי טרנזיסטור חדש במקום זה שהרסת לי

שאול: אני הרסתי לך? (חוטף) די צימבל..מאיפה אני ישיג לך טרנזיסטור?

צימבל: מניצה

שאול: מה?

שאול: למה שהיא תתן לי?

צימבל: היא לא תתן אתה תיקח..

שאול: לגנוב?

צימבל: סתום יה דגנרט..מחר בבוקר הטרנזיסטור אצלי

שאול: ואם לא?

צימבל: אנחנו נהרוג אותך ממכות,אני והחברים שלי(שאול הולך, צימבל לוקח שק כביסה והולך)
 רוני: הבלוק שלו..(לוקח מביט) איזה יופי.. הוא צייר אותנו..אני ואילנה..מיכה וניצה..ותראו את
 פיני..

פיני: תראה לי..(מסתכל)צייר גדול..אף פעם לא נראיתי כל כך יפה

קטנציק: כן

יש שם עוץ בקיר

את האליפים של מחזור מ"ב אף פעם לא אשכח..אולי בגלל שזה היה המחזור הראשון שהדרכתני
 או אולי בגלל שהם היו מחזור תוסס ומגובש במיוחד..סוף הקיץ 1967, קצת אחרי מלחמת ששת
 הימים.

דמויות

*המספר- דחליל הקם לתחייה ומחליף דמויות (פיני המדריך, אחראי ענף המטע, ריבה המבשלת,

יחיאל המורה לחקלאות ואחרים

*רוני אליף מתל אביב

*אילנה אליפית מחולון

*מיכה אליף ממושב סמוך לגנות

*שאול המכונה "קטנציק", אליף מפתח תקוה

*דויד אליף משכונת הארגזים

*ניצה אליפית

*משה דינר דליד משכונת הארגזים, (משחק גם את רחמים הפושע ואת ה"פסיכולוג")

רחמים הפושע

צימבל- דליד (משחק גם את אבא של רוני

עו"ד מצגר, אבא של רוני

(בנות בדלת)

ניצה : אופס .. התבלבלנו

מיכה : זה בסדר..תרגישו בבית

אילנה : "אליפים"?

מיכה : מודים באשמה

אילנה : גם אנחנו..חדר מס 3 .. זה שם בסוף המסדרון..

ניצה : איך קוראים לכם?

מיכה : אני מיכה

רוני : רוני..

שאול : שאול

ניצה : לי ניצה

אילנה : אני אילנה.. שלום דויד

מיכה : אתם מכירים?

אילנה : נפגשנו במזכירות..

מיכה : אתן באות לארוחת צהרים?

ניצה : כן. חכו לנו אנחנו מתארגנות ובאות

(יוצאות)

מיכה : חמודות נערה עם מזוודה מתקרבת מהצד , היא נראית אבודה)

אילנה : סלח לי..

רוני : (עוצר)

אילנה : פה זה גנות?

רוני : כן

אילנה : (מניחה את המזוודה) איזה חום..ירדתי בתחנה הלא נכונה..אני מחפשת את בנייני

המגורים..

רוני : גם אני

אילנה : אה..א? ז גם אתה

תמונה ב

(ערב בחדר הבנים.מיכה רוני וניצה נכנסים.)

ניצה : באמת חדר יפה..

מיכה : את תמיד מוזמנת..

ניצה : תודה זה בשם כל דיירי החדר?

רוני : מה? כן בטח.. את תמיד מוזמנת

ניצה : אתה מנגן בגיטרה?

רוני : יותר נכון..לומד לנגן..

ניצה : תנגן לנו

רוני : עכשיו?

קטנציק : (נכנס סוחר כלי ניקיון)הי

מיכה : זה שאול..ניצה..

ניצה : הי

שאול : אני התורן ניקיון של השבוע..

מיכה : וגם ועדת הקישוט שלנו וגם אחראי על הכיבוד..תביא תביא כיבוד..נעשה מסיבה..

ניצה : נו רוני..תנגן..בקשה..

(אילנה ודויד נכנסים, צוחקים מבחינים בחבורה)

אילנה : שלום

ניצה : שלום

אילנה : את בוודאי ניצה, ברוכה הבאה, נעים מאוד אילנה, חיכינו לך..את אתי בחדר.. וזה דויד..

ניצה : הגעתם בזמן..רוני נעתר לתחנוני ומסכים לנגן

מיכה : אז שבו נו..יאללה רוני תנגן כבר

רוני : בתנאי שאילנה תשיר..

אילנה : די רוני

רוני : מקום ראשון בפסטיבל הזמר של הנוער העובד..קבלו את אילנה (מנגן..אילנה מצטרפת..אחר כך כולם מצטרפים יושבים ושרים. רוני ואילנה תופסים ראש, ניצה מקנאה, דויד מקנא מיכה מקנא..שאוילי מצייר..פיני ניגש מציץ..גם הדלדלים מציצים ומקשיבים.אחר כך הבנות הולכות והארבעה נכנסים למיטות)

משה : (קורא את השמות מגיע לדויד) : איפה דויד?

מיכה : הוא לא רוצה לקום

אילנה : למה מה קרה?

מיכה : לא יודע הוא לא רצה לדבר איתי..אמר שנצא בלעדיו

אחראי מטע : לא רוצה לא צריך..שהמדריך שלו יטפל בו..נו מה אתם עומדים!! קדימה לעלות! מה לא ראיתם אף פעם טרקטור?! לעלות על הפלטפורמה לעלות נו!(מתיישבים על הפלטפורמה) כל רגע שעובר פחות ארגז נקטף,לא שומע שירה מה עם השירה?! (מתחיל לשיר שרשרת הזויה של שירים)"אחינו הנהג אחינו הנהג "... רון קילוח בשדה", "אילו ציפורים היו באות אל המטע איזה חביתה היתה אז במטע"...זהו הגענו. כפפות עבודה, סינרים וסלים מימין, מכלים וסולמות משמאל (מגיע משה ה"דלדל")וזה משה הדלדל הוא אחראי עליכם (יוצא).

מספר : הדחליל מתעצבן ומגרש אותו)

[מוסיקה..הבמה כולה מתגלה..זהו שדה ירק גדול שברקע נוף פתוח. במקום אחד ארבע מיטות כאילו "צומחות" בתוך גן הירק. במקום אחר מתקבצים האליפים עם החבילות : קטנצ'יק מיכה רוני, דויד, אילנה וניצהעם מזוודות .

צימבל : מה קרה?

משה : הדחליל הזה ...

צימבל : מה אתו?

משה : נשבע לך שהוא נושם..

צימבל : זה בגלל שהיית יותר מדי שעות בשמש

משה : (צוחק)לא אני אומר לך משהו מוזר בדחליל הזה..לפעמים נדמה לי שהוא בן אדם בתחושת שמקשיב לכל מה שאנחנו מדברים (הטרנזיסטור של צימבל מנגן להיט תקופתי "אילו ציפורים" והם פוצחים בשיר ויוצאים, הדחליל שמגולם על ידי שחקן,יורד לאיטו מהכך עליו עמד.זהו המספר.הוא מצטרף לשירת "אילו ציפורים" כשהוא עושה בידיו העטויות כפפות עבודה

את תנועות הציפורים מהשיר) הצליחו להירדם. דויד למשל היה טרוד במחשבות מפחידות. מה עם משה דינר יגלה לכולם את הסוד שלו?..איזה מזל ביש..מכל העולם היה צריך לפגוש בגנות אחד מהשכונה?

מספר: במיטה ליד דויד שוכב שאול(קשה לו לנשום..והוא בוכה בלי קול שלא ישמעו..מתפלל להיות כבר בריא..זאת הסיבה שהוריו שלחו אותו לגנות..להבריא מספר: גם רוני לא ישן..הוא העביר במוחו שוב ושוב את קורות היום. הפרידה הכואבת מאבא, הפגישה עם אילנה, החברים החדשים..מיכה, "קטנציק", נדמה שזאת הייתה החלטה נכונה לבוא לגנות.. אבל שהיגיע הלילה חזרו הגעגועים לאימא ורגשות הכעס על אבא..

תמונה ז

(כתת לימוד..המספר כמורה יחיאל)

מורה יחיאל: שלום לכם וברוכים הבאים לכתה א' אחת. שמי יחיאל, אני המורה לחקלאות וגם המחנך שלכם. הלימודים בבית הספר שלנו לא קלים כי סדר היום שלכם כולל גם עבודה וגם שעות לימוד, אבל דווקא בגלל זה אתם נדרשים למשמעת ואחריות ולא יתקבלו שום תירוצים של "אני עיף".."קמתי בחמש וחצי".."הייתה לי חליבת לילה" וכד'. זאת אחריות שלנו כלפיכם וכלפי ההורים שלכם לדרוש מכם הישגים נאותים בלימודים. הכנתי לכם את מערכת הלימודים, לוח המבחנים וכן רשימת הספרים והמחברות. השיעור שאני אתן לכם הוא מבוא לחקלאות. עד היום הכרתם כבר חלק מהענפים.. במשך השנה תכירו עוד ענפים גם במעשה וגם בתיאורייה, רוני שב זקוף ואל תישן לי, והענף הראשון שנדבר עליו הוא גן הירק..כן מי יכול לאמר לי מהו גן הירק? ניצה: גן שמגדלים בו ירקות

יחיאל:איזה ירקות ?

ניצה: עגבניות מלפפונים, צנוניות, גזר, בצל ירוק, פלפל, חסה

יחיאל: כן נכון..מה עוד אתם יודעים על גן הירק?

שאול: יש שם דחלילים שהציפורים לא יאכלו את הירקות..

יחיאל: דחלילים..כן זאת אחת השיטות לגרש צפרים ומזיקים אם כי שיטה מיושנת והיום בגן הירק המודרני כמעט ולא תמצאו דחלילים.

רוני: בגנות יש דחליל

יחיאל: נכון, אבל היום אנו משתמשים בהדברה וריסוס..כן מיכה ?

מיכה: מה שמאפיין את גן הירק שהוא דורש טיפול ידני ולא במכונות..וגם בגלל שיש סוגים שונים

של ירקות רצוי שכל גן ירק יכיל ירקות שיש להם אותו זמן זריעה

יחיאל: יפה מיכה אני מבין שאתה מכיר את גן הירק מקרוב

מיכה : כן יש לנו במושב ירקות חורף

יחיאל : ירקות חורף מה הם?

מיכה : ירקות ששותלים בסתיו ומגדלים בקור

יחיאל : יפה. אם כך עכשיו שהיגיע הסתיו מה אתה מציע לנו לשתול? רשמו לפניכם את עבודת

הבית : מהם ירקות חורף? שמות, תכונות, מאפיינים ותנאי זריעה וגידול. לשיעור הבא..

ניצה : השיעור הבא זה ראש השנה..

יחיאל : אז לשיעור שאחרי ראש השנה אתם מתבקשים לכתוב...

(צלצול..תלמידים רצים קטנציק נחסם על ידי צימבל)

קטנציק : מה?

צימבל : ראש השנה מגיע

קטנציק : נו

צימבל שמעתי שאתה יודע לצייר יפה

כן

צימבל : אז למה שלא תצייר לי "שנות טובות"? זאת הרשימה של הדודים והחברים- חמישים

משפחות- ותזדרז כי אני רוצה כבר מחר לשלוח ואל תשכח בערב את הצחצוח והקיפול

שאול : זה לא פיר

צימבל : לא הכל פיר בחיים

שאול : אני מבקש ממך שתעזוב אותי אני לא יכול יותר

צימבל : חמישים שנות טובות! מהר שתספיק

(שאול הולך מיואש ובוכה , במקום אחר, רוני יושב על ספסל כותב מכתב)

פיני : הי רוני..איך הלך?

רוני : מצוין..

פיני : המנהלת הבטיחה שתתן לכם הלוואה על החשבון כך שאפשר לקנות את הטלוויזיה עוד

השבוע..

רוני : יופי

פיני : שמעתי שהיה לך אורח

רוני : כן אבא שלי..

פיני : הכל בסדר בבית?

רוני : כן...בקרוב יהיה לי אח..

פיני : באמת? מזל טוב

רוני : תודה

מיכה : אז מה רוני מה קורה? אתה מתהלך כמו אחד שבלע מטאטא

רוני : אני מה פתאום? אני התלמיד הכי שמח בגנות..לא הרגשת?

מיכה : לא ממש..תודה..אתה מתגעגע הביתה ..

רוני : לא מה פתאום?

מיכה : למי כתבת?

רוני : לא מכיר

מיכה : חברה מתל אביב ?

רוני : לא אין לי חברה

מיכה זאת הסיבה?

רוני : איזה סיבה?

מיכה : שאתה מצוברח..זאת אילנה?

רוני : מה לי ולה?

מיכה : שאולי היית רוצה אבל היא..

רוני : מה?

מיכה : לא חשוב

רוני : לא אז לא (הולך, רוני קם לצד השני)

הזמן : אין יותר "אליפים".. זוכר אותם כמו היה זה היום..ילדים וילדות מפוחדים עם מזוודות,

פוסעים לעבר שער הכניסה...שנה חלפה ביעף.. וכבר הפכו לנערים ונערות..נהר זורם גנות נהר

זורם..קיץ סתיו חורף אביב קיץ ..

(נשמעות צרחות של עורב,

אותו אולי בעצם וחוזר חלילה שנה אחר שנה ..אליף הופך בטיח בטיח גמיל גמיל דליד ובשער כבר

מגיעים אליפים חדשים..

בבישולבשישי בערב אחרי העבודה,כשנכנסו להכין משהו לאכול במטבח,הם הופתעו לגלות שריבה

המבשלת נשארה גם היא (משחק את המבשלת,

איך עונות חולפות שנה ועוד שנה ..מחזור הולך מחזור בא..ושוב מתחיל סיפור מהתחלה... זה

היה די מזמן.. בערך בשנים שההורים שלכם נולדו..כשלשקל עוד קראו לירה.. בזמנים של

הטרניזיסטור, הטייפריקורדר והפטיפון.. שלא היו "אס אמ אס" ו"אי סי קיו" ו"די וי די",

כשמקלט הטלוויזיה שדר בשחור לבן רק בערוץ אחד..שלא היו מורדים מורדות קטנטנים

קטנטנות וכאלה.. או אז מתרחש סיפורם של ה"אליפים" ..

רוני רץ, מתקרב לפיני ..

רוני :אתה יודע..לא האמנתי..שאני יעבור את השנה הזאת בשלום..אז רק רציתי להגיד לך תודה..

פיני :נו נו לא צריך להגזים..אני בסך הכל זרקתי פה ושם עיצה ..מי שעשה את עיקר העבודה זה

הזמן ...

רוני : הזמן?

פיני : אתה יודע..עברה שנה מאז שהגעת ..

רוני : טוב אז תמסור בשמי לזמן שלך שאני מאוד מודה לו..(רוני רץ אחרי החברה

בכל סיום שנה כשמנהלת גנות מכנסת את צוות המדריכים לשיחת סיכום ושואלת "נו פיני אולי

בשנה הבאה תדריך את הכיתות הגבוהות?" אני משיב לה, "תודה , אבל אני מעדיף להשאר עם

האליפים" ..

אז מה נשמע בקן צפון?

רוני : עזבתי ..

אילנה : הפיתויים של העיר ..המסיבות הסלוניות ?

רוני : לא לא בגלל זה ..

אילנה : לי מאד תחסר ה"תנועה" ..אין דבר , אני מקווה שגם פה תהיה לנו פעילות חברתית

משה : מישהו הרשה לכם לעזוב את העבודה?(רואה את שאול נשען על מיכה)

רוני : תודה פיני

פיני : רוני

רוני : כן

פיני : מה דעתך להיות נציג האליפים במועצה נראה לי שאתה מאוד תתאים

רוני : בסדר .

פיני : יופי חשבתי עליך ועל אילנה מה דעתך?

רוני : היא מאוד מתאימה

פיני : כן גם אני חושב..עוד משהו?

רוני : לא הכל בסדר ..

פיני : איך היה במטע עם האליפים?

רוני : היה .. היה על הכיפק

(משה וצימבל מחכים לו בחוץ, עושים לו סימן של חותכים לו גרון)

צימבל : צימבל ואני אומר לך שהוא בכל זאת הגנב (יוצאים)

(בחצר גנות, משה וצימבל)

אילנה: שלום

משה: שבי מה שמך?

אילנה: אילנה

משה: אליפית?

אילנה: כן

משה: אילנה מאין את?

אילנה: חולון

ומה הרקע שלך מיכה? המצב הכלכלי בבית לא כל כך טוב נכון..אתה מת שיקנו לך טרנזיסטור אבל אין סיכוי..אז אולי אתה השאלת אותו? או אולי רוני? ילד שמנת מתל אביב שמורד באביו העוד וגונב כדי למשוך תשומת לב..מה אתך ניצה? אבדת את הטרנזיסטור ואת ממציאה לך אליבי שההורים לא יכעסו? וקטנציק? איפה קטנציק?

רוני: חולה

פיני: מעניין למה הוא כל הזמן חולה? אולי החבר האהוב שלכם מפתח תקוה הוא חולה מדומה אבל בסתר גנב עקמומי?! (פאזזה) בגלל הרקע..

..

(לילה. רוני מיכה וניצה בדרכם לחדר, אילנה מתקרבת)

מיכה: אל תיקחי ללב ניצה..

ניצה: אני כבר לא יודעת ממה אני יותר מודאגת מזה שהטרנזיסטור נגנב או ממה שקרה עם דוידי

רוני: אם דוידי הוא לא הגנב ואני בטוח שלא..אז מי הגנב?

לקיים פה חקירה דוידי: שקר! אני נשבע בחיים שלי

שוטר: פואד במעצר, אחרי המשפט הוא יחזור לכלא, אין לך מה לפחד, עדיף שתדבר או שתזומן

לחקירה

פיני: (מגיח מכיוון המזכירות עם שוטר) רגע חכו.. דוידי אתה יכול לבוא רגע? השוטר רוצה

לשאול אותך כמה שאלות..(לשוטר) רק כמה שאלות ברור?

שוטר: ברור..(לדוידי) תגיד, איפה היית בלילה?

דוידי: במיטה שלי

שוטר: בטוח במיטה?

דויד: אתה יכול לשאול את החברים שלי

פיני: רוני אתה יכול לבוא רגע..איפה מיכה?

רוני: מיכה בלול

שוטר: אתה גר אתו בחדר?

רוני: כן מיטה ליד מיטה

שוטר: מתי קמת היום?

רוני: בחמש וחצי

שוטר: תגיד כשקמת ראית אותו?

רוני: כן, הוא היה במיטה שלו

שוטר: ובלילה? מתתי ראית אותו?

רוני: הלכנו לישון שנינו אחרי כיבוי אורות

שוטר: ובין כיבוי אורות עד חמש וחצי

רוני: בין כיבוי אורות וחמש וחצי ישנתי

שוטר: ולא הרגשת משהו חשוד?

רוני: לא

שוטר: בסדר תודה,לך אתה יכול לחזור לעבודה.. (לדויד) מתי פגשת לאחרונה את פואד?

דויד: אתמול

שוטר: אתמול?

דויד: הוא בא לפה לבקר אותי ..

שוטר: מה הוא רצה ממך?

פיני: הוא בא לרחרח מה קורה אתו..

שוטר: ומה אמרת לו?

דויד: אמרתי לו שגמרתי עם זה והוא הלך

שוטר: זהו הלך? לא איים עליך?לא כלום?הלך?פואד?

דויד: אתה יכול לא להאמין

פיני: טוב עד לכאן! אני לא יכול להרשות את המשך החקירה הוא תלמיד בבית ספרנו וכדי

לחקור אותו אתם צריכים אישור מיוחד ממנהלת בית ספר

שוטר: אז נשיג אישור. איפה יושבת המנהלת?

פיני: היא בחופש

שוטר : תראה אני מבין שזה מצב לא נעים אבל לפעמים אין ברירה ..הנער חשוד בהשתתפות בשוד

פיני : אני לא יודע אם לדברים שלי יש משקל אבל אני מאמין לו. רק לפני חודשים עבר פרשה דומה כשהעלילו עליו שגנב טרנזיסטור בסוף מצאו את הגנב .. די צריך לעזוב אותו בשקט! אתה לא יכול לתאר לך איזה התקדמות עשה מאז שהיגיע לכאן.. איך הוא יוכל אי פעם לשקם את עצמו? מדביקים עליו אות קין והופכים אותו לחשוד תמידי .. תאמין לי, אני מאוד מכבד את המשטרה אבל אני משוכנע שחלה כאן טעות ואני מבקש מכם לעזוב את הנער!

שוטר: לעת עתה....אבל אנחנו עוד נחזור..שלום (הולך)

פיני : טוב לכו אל תחכו ! בוא דוידי..(הולכים דוידי ופיני נשארים)

דוידי : תודה פיני

פיני : על מה

דוידי : שחיפית עלי

פיני : זאת פעם אחרונה

פיני : הם איימו שיהרגו את אילנה

פיני : תיארתי לי שהם סוחטים אותך בגלל זה לא הסגרתי אותך..בפעם הבאה שזה קורה אתה חייב לפנות למשטרה ..גם ככה הסתבכתי

פיני..איך ידעת

פיני : ידעתי

משה : הבטחת לי לא לגלות

צימבל : גם אתה הבטחת לא לגלות ובכל זאת גילית לי..אתה התחלת

משה : די צימבל אל תעצבן, אתה מהזה סבכת אותי עם דוידי..מסכן כל כך בקש לשמור סוד

צימבל : יופי נעשית לי פתאום רחמן !?

משה :

דוידי : לא יכולת לשמור על הפה שלך!?

משה : מצטער פליטת פה..לא התכוונתי

אילנה : עזוב אותו דויד די בבקשה..

דויד : חכה חכה כשנפגש מחוץ לגנות..

משה : אתה מאיים עלי? (פיני מגיע)

מיכה : הוא מרגיש יותר טוב אבל כנראה שיצטרך לעבור ניתוח..

פיני : ניתוח?

מיכה : מצאו לו משהו לא בסדר בלב..אמא שלו אמרה שהם ידברו אתך..

משה : (לפיני)אפשר לדבר אתך?

זה דחוף

קריין : זורם הנהר ממקור המוצא האליפי אל מקום השפך- הדלידי, גולש המפל אל היס הגדול שהוא עולם המבוגרים.

(דויד הולך, פיני פונה לקהל) אבא של רוני הוא התקשר אלי בלילה וסיפר לי על השיחה המוזרה שהייתה לו עם דויד..ואש שהשוטר היגיע הבנתי שדויד נכנע כל השבוע שאחרי זה דויד שכב במיטה..בלימודים ובעבודה הוא לא תפקד.. לא דבר עם אילנה, ידעתי שההתנהגות הזאת קשורה בלחצים שמפעילים עליוההתנהגות המוזרה הזאת קשורה בביקור של השוטר. בקשתי מהחברה שישמו עליו עין..(אילנה ניצה מיכה רוני,מכינים תחפשות)

ניצה : כמה חבל שקטנצייק לא יהיה אתנו..הוא היה מצייר לנו את כל הקישוטים

אילנה : אני מתפללת שהניתוח יצליח

ניצה :וגם אם כן, אמא שלו אמרה שהוא לא יחזור לגנות

אילנה :כמה עצוב

מיכה : לי הוא אמר שהוא יחזור אפילו אם יצטרך לברוח מהבית..לאן רוני ?

רוני : לראות מה עם דויד..אולי אני אשכנע אותו לבוא להכין תחפשות

משה :אז מה אליפים למה אתם מתחפשים?

רוני : תתחננו לא תכנסו למסיבה שלנו

משה :מה את תופרת לו ניצה ? תחפשות של סוס? ואת אילנה למה את מתחפשת לאחות

רחמנייה? ואתה מיכה בטח מתחפש לאחשוורש המולך מהודו עד כוש(יוצאים)

מיכה : ראיתם את צימבל? בקושי פתח את הפה..מקווה שלמד את הלקח שלו

אילנה : אל תהיה בטוח ..כמו שאני מכירה אותם זאת רק הפוגה עד התעלול הבא

(חדר,רוני נכנס דוידי ישן, בגדים מושלכים)

רוני : דוידי .. דוידי קום ישנת כבר כל הבוקר דוידי..דוידי..דוידי אתה בסדר?דוידי מה זה מה

לקחת

אילנה : (נכנסת)

רוני : מהר תקראי לפיני! (כולם מתכנסים, המולה חושך.)

רוני : ולי כואב ששכחת בגללה את אמא..

אבא : כבר הסברתי לך רוני, הנשואים שלי לדבורה אינם סותרים את האהבה שלי לאמא,

רק חכתה שאימא תמות כדי שתוכל לתפוס את המקום שלה..

אבא : (סוטר קלות)אני מצטער

רוני : תעזוב אותי

צלצול , מיכה השלושה קמים, מיכה יוצא ראשון, דוידי ורוני קמים לעבוד, הדלידים מגיעים

לשער עומדים לצאת לשדה.אילנה וניצה מגיעות, רוני ודוידי מגיעים אחרונים.)

משה : נו אליפים תזדרזו...ישלנו הרבה עבודה היום.הרוח הרסה את החממות וצריך להקים מחדש

]